

รายงานการประชุมพจนมสภา

ครั้งที่ ๑๓ / ๒๔๘๕ (วิสามัญ) ชุดที่ ๑

วันศุกร์ที่ ๒๒ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๔๘๕

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๒๐ นาฬิกา

ประธานพจนมสภา : วันนี้มีสมาชิกมาประชุม ๓๖ นาย เป็นองค์ประชุมแล้วข้าพเจ้าขอเปิดการประชุมต่อไป มีเรื่องที่จะแจ้งให้ที่ประชุมทราบ คือ รัฐบาลจะแถลงเรื่องความตกลงระงับกรณีพิพาท ระหว่าง ประเทศไทย กับ ประเทศฝรั่งเศส เพื่อให้ที่ประชุมทราบ นายดิเรก ชัยนาม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) : ตามที่รัฐสภาได้อนุมัติ เห็นชอบในการที่รัฐบาลได้ตั้งให้คณะผู้แทนเดินทางไปเจรจาตกลงกับประเทศฝรั่งเศส เพื่อระงับกรณีพิพาท ระหว่าง ประเทศไทย กับ ประเทศฝรั่งเศส เมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ศกนี้ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๗๖

นั้น ภายหลังจากที่รัฐสภาได้อนุมัติแล้ว รัฐบาลได้มีการประชุมคณะรัฐมนตรี ได้นำนโยบายที่รัฐสภามอบหมายให้พร้อมทั้งนโยบายของรัฐบาลเข้าพิจารณาในการนี้ทั้งได้เชิญท่านผู้แทนราษฎรที่เกี่ยวข้องกับ ๔ จังหวัดมาปรึกษาหารือกัน ในที่สุดรัฐบาลก็ได้โทรเลขส่งไปยังคณะผู้แทนไทยให้รวบรวมนโยบายและข้อสังเกตต่าง ๆ ซึ่งรัฐบาลและรัฐสภามีความ คิดเห็นอย่างไรเพื่อทำการเจรจาต่อไป บัดนี้รัฐบาลได้รับรายงานจากคณะผู้แทนว่า ได้ดำเนินการตามนโยบายที่รัฐบาลและรัฐสภามอบหมายให้แล้ว จึงได้ลงนามในข้อตกลงเมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน เวลา ๑๗ นาฬิกา ณ กรุงวอซิงตัน ซึ่งตรงกับเวลา ๕ นาฬิกาของ

LIRT

วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ในประเทศไทย คณะผู้แทนได้รายงานข่าวข้อตกลงที่ได้เซ็นนามไปนี้เป็นข้อตกลงที่ดีที่สุดที่คณะผู้แทนได้ทำตามนโยบายซึ่งได้รับมอบหมายไป แล้วภายหลังที่ได้รับความตกลงนี้รัฐบาลก็ได้พิจารณาเห็นว่า ข้อตกลงที่ได้เซ็นนามไปนี้เป็นกรณีที่ดีที่สุดแล้ว ซึ่งส่วนมากหรือจะเรียกว่า ๘๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ของความมุ่งหมายตามที่รัฐบาลและรัฐสภาได้มอบหมายไปให้ ตั้งจะเห็นได้จากข้อตกลงซึ่งได้แจกแก่ท่านสมาชิกที่ได้อ่านแล้ว ในคำปรารภของฝรั่งเศสที่ได้เสนอมายังเราและเราก็ได้ยืนยันไปยังคณะผู้แทนไทยให้แจ้งแก่ฝรั่งเศสว่ารัฐบาลแห่งประเทศไทยได้ถือหลัก ๓ ประการ คือ ๑. อุดมคติของสหประชาชาติ ๒. เพื่อเห็นแก่สันติภาพของโลก และ ๓. ได้คำนึงถึงความเห็นของรัฐบาลอเมริกันและรัฐบาลอังกฤษ ภายหลังที่ได้เจรจากันแล้วในประเทศฝรั่งเศส และด้วยความอุปการของรัฐบาลอเมริกันจึงได้ตกลงไปดังปรากฏในคำปรารภของความตกลงนี้ซึ่งท่านสมาชิกก็คงจะได้เห็นแล้ว

ข้อต่อไปก็คือ ๑. สัญญาที่ได้

เซ็นนามไปแล้วนั้น หลักใหญ่ก็คือตามร่างเดิมซึ่งได้เสนอต่อรัฐสภาในครั้งนั้นมีถ้อยคำว่า ฝ่ายไทยจะต้องประกาศว่าอนุสัญญาปี ๑๙๔๑ นั้นเป็นโมฆะ ในข้อนี้ความเห็นของรัฐสภาตรงกัน ก็คือ คำว่า โมฆะ อาจจะเป็นปัญหามากมาย และเราก็ไม่สู้จะชอบคำนั้นนัก รัฐบาลจึงได้ส่งไปว่า ขออย่าให้ใช้คำว่าโมฆะให้ใช้คำว่า ภายหลังที่ได้มีการเจรจากันช้านานฝรั่งเศสก็ตกลงดั่งที่ท่านจะได้เห็นได้ในสัญญาปรากฏในวรรค ๒ ตามร่างเดิม ฝ่ายฝรั่งเศสได้เสนอว่าเมื่อระงับกรณีพิพาท และกลับคืนเข้าสู่เสถียรภาพดั่งเดิมแล้ว ดินแดนดังกล่าวก็จะต้องคืนให้แก่เจ้าหน้าที่ฝรั่งเศส เพื่อให้ฝรั่งเศสจะได้คืนให้แก่ลาว และเขมรต่อไป ในข้อนี้รัฐสภาและรัฐบาลก็เห็นพ้องกันอีกครั้งหนึ่งว่า การที่ฝรั่งเศสจะนำไปคืนให้แก่ลาวและเขมรนั้นไม่ใช่ข้อสำคัญที่จะนำไปไว้ในสัญญา นี้เมื่อจะถือหลักว่าเพื่อให้คืนเข้าสู่เสถียรภาพเดิมแล้ว ฝรั่งเศสจะเอาไปให้ใครก็ได้แต่ไทยเรามีหน้าที่เพียงแต่คืนให้แก่ฝรั่งเศสเท่านั้น เมื่อการเจรจาดังนี้ฝรั่งเศส

ก็ได้แจ้งแก่เราว่า ถ้าเอาไปคืนให้แก่ลาวและเขมรแล้วก็จะประโยชน์แก่ไทยเราเป็นอันมากไม่ใช่หรือ ฝ่ายไทยก็บอกว่าเราไม่ต้องการ เราต้องการแต่เพียงว่าเพื่อให้สูญเสียสภาพเดิมก็เพียงพอแล้ว ในที่สุดฝ่ายฝรั่งเศสก็ได้ตกลงตั้งที่ทำงานจะเห็นได้ในวรรค ๒ แต่ฝ่ายฝรั่งเศสก็บอกว่าเมื่อเขาเซ็นนามลงไปเช่นนั้นแล้ว ต่อไปอาจจะปรากฏว่าดินแดนที่เขาได้คืนมาตามเสถียรภาพเดิมนั้นจะให้แก่เขมรและลาว เราก็ได้ตอบว่าไว้เป็นหน้าที่ของ เขา และรู้สึกว่าจะไม่ใช่เป็นเรื่องอะไรของเราเลย รวมความว่าตามคำปรารภนั้นก็ ได้ดำเนิน ไปตามความประสงค์แล้ว และได้เป็น ไปตามหลักใหญ่ซึ่งรัฐสภาได้อนุมัติตามมาตรา ๗๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ตามข้อ ๒ ก็ไม่มีปัญหาอะไร ได้ดำเนินไปตามความ ประสงค์ของเราทุกประการ แต่เปลี่ยนแปลงถ้อยคำในร่างเดิมเล็กน้อย และในทางปฏิบัติก็อยู่ภายหลังเมื่อ ได้มีการเซ็นสัญญาแล้ว เมื่อ

วันที่ ๑๗ หรือ ๑๘ พฤศจิกายน เลขาธิการสถานทูตฝรั่งเศสที่นั่นก็ได้แจ้งแก่กระทรวงการต่างประเทศว่า เมื่อวันที่ ๑๕ ทำนอุปทูตของฝรั่งเศสซึ่งเป็น ที่ปรึกษาของสถานทูต และได้มาพบกับข้าพเจ้า และได้นำหนังสือของนายกรัฐมนตรีนครและรัฐมนตรีว่าการ กระทรวง การ ต่างประเทศมาถึงข้าพเจ้า ตั้งให้นาย.....เป็นอุปทูตประจำสถานทูตฝรั่งเศสในประเทศ ก็เป็นอันว่าความสัมพันธ์ทางการทูตของเรากับฝรั่งเศสก็เริ่มสถาปนาขึ้นแล้ว ถ้าพูดถึงทางทฤษฎีแล้วความจริงก็ได้เริ่มสถาปนากันมาตั้งแต่เวลาที่ได้เซ็นสัญญากันแล้ว แต่ในทางปฏิบัติเริ่มแต่วันที่ ๑๕ ใน ประเทศไทย ซึ่งข้าพเจ้าก็ได้แจ้งแก่ท่านอุปทูตฝรั่งเศสว่าเราพร้อมแล้วในการที่จะเปิดสถานทูตแต่เวลานี้แต่เราได้ขอให้เขาช่วยเหลือในการสืบดูว่าสถานทูตของเรามีเป็นอย่างไรหรือทรุดโทรมอย่างไรบ้าง แต่ในขณะที่เดียวกันรัฐบาลนั้น ก็พร้อมแล้วที่จะทำการเปิดสถานทูตได้ทันทีในสองวันนี้นี้ รวมความว่าในเรื่องข้อ ๒ นั้น ก็เป็นที่พอใจของรัฐสภาแล้ว

LIART

ข้อ ๓ ตามร่างเดิมของฝรั่งเศส ซึ่งเราได้พิจารณากันในวันประชุมร่วมกันของรัฐสภา มีอยู่ว่า ภายหลังจากที่ได้ลงนามตามความตกลงนั้นแล้ว เราก็ได้จัดตั้งคณะกรรมการประนีประนอมขึ้นทันที และเพื่อจะได้ทำการพิจารณาสนธิสัญญาตั้งแต่คริสต์ศักราช ๑๙๐๗ เป็นต้นมาสมควรยืนยันว่าเป็นการชอบได้หรือไม่ หรือควรแก้ไขประการใดคณะกรรมการที่จะตั้งนั้นจะได้เริ่มดำเนินการภายหลังจากที่ได้ปฏิบัติตามข้อ ๑ และข้อ ๒ ส่วนในข้อ ๓ สารสำคัญส่วนใหญ่ที่รัฐสภาได้มอบหมายไปก็คือขอให้เจรจาเรื่องการพิจารณาสัญญาเก่า ๆ และไม่เพียงอนุสัญญานี้ ค. ศ. ๑๙๐๗ เท่านั้น ขอให้ยื่นไปพิจารณาถึงอนุสัญญานี้ ๑๘๙๓ หรือในปี ร. ศ. ๑๑๒ ด้วย ข้อนี้คณะผู้แทนซึ่งอยู่ในความอุปการของรัฐบาลอเมริกันก็ได้เข้าช่วยเหลือเจรจากับฝรั่งเศสพอสมควร ซึ่งในที่สุดฝ่ายฝรั่งเศสก็ยอมตกลงที่จะพิจารณารายละเอียดย้อนไปถึง ร. ศ. ๑๑๒ และได้ตกลงกันว่าเมื่อใดที่กรรมการขึ้นแล้ว จะต้องมีการพิจารณาหลังจากนั้น ๒๐ วันทันที

ปัญหาต่อไปในข้อที่ ๔ คือภายหลังจากที่ได้กลับสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตแล้วปัญหาต่าง ๆ ระหว่างประเทศไทยกับประเทศฝรั่งเศสที่จะต้องพิจารณา คือเรื่องปัญหาการเงินซึ่งไทยเราจะต้องใช้ให้แก่ฝรั่งเศสนั้นก็ ค้ำเสียหายก็ตีหรือเงินเครดิตที่ฝ่ายฝรั่งเศสว่าจะออกให้แก่ไทยก็ตี ถ้าตกลงไม่ใช้ภายใน ๓ เดือน ก็จะต้องส่งไปยังคณะกรรมการประนีประนอม ตามที่รัฐบาลได้ส่งคณะผู้แทนไปว่า ให้เจรจากับฝรั่งเศสว่าไหน ๆ จะเป็นมิตรกันเป็นเพื่อนที่ดีกันต่อไปแล้วค่าเสียหายนี้จะเป็นอันพับไปจะไม่เรียกเอาก็ได้ และฝรั่งเศสได้ขอร้องให้ยื่นไปตามร่างเดิม ซึ่งเราก็บอกว่ตามร่างเดิมนั้นไม่เป็นการยุติธรรมและถ้าหากว่ามีการเจรจาไม่ตกลงกันทั้งสองฝ่ายแล้วก็ให้เสนอภายใน ๓ เดือน คือส่งให้คณะกรรมการประนีประนอมเพื่อพิจารณาและเราก็เห็นว่าเป็นทางที่ดีที่สุดแล้ว และปัญหาเรื่องสัญญาที่ว่าจะทำเป็น ๓ ฉบับ และที่ฝรั่งเศสเสนอมาได้ทำเป็นภาษาฝรั่งเศสเพียงฉบับเดียว ซึ่งได้เสนอให้คณะผู้แทนทำเป็น ๓ ฉบับ

คำศก ภาษาไทย ฉบับหนึ่ง ฝรั่งเศส ฉบับหนึ่ง ภาษาอังกฤษ ฉบับหนึ่ง และในการตีความก็ให้เอาภาษาอังกฤษเป็นหลัก ในที่สุดก็ทำเป็นสอง ฉบับ คือ ไทยและฝรั่งเศส และก็มีค่าเท่ากัน ซึ่งเป็นหลักตามกฎหมายระหว่างประเทศ แล้วรัฐบาลเห็นว่าที่คณะผู้แทนทำไปนั้น ดีแล้ว และต่อจากนั้นก็มีพิธีสารว่าด้วยการโอนสิทธิ์จังหวัดไปยังคณะผู้แทนว่า ให้พยายามทำตามแบบรูปเดิมที่ทำกับฝรั่งเศส แต่ว่ามีอยู่หน่อยหนึ่ง คือ คณะกรรมการ ได้พูดเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย คือ ให้มีฝ่ายฝรั่งเศสกับฝ่ายไทย จำนวนหนึ่งเพื่อไปทำการมอบคืนแดนนี้ และเราก็ได้เสนอให้มีผู้เป็นกลางคือ นิวตริออลเฟสเฟด้วย นอกจากนี้ก็มีหนังสือแลกเปลี่ยน ๒-๓ ฉบับ ฉบับแรกเรื่องข่าว ตามที่ทราบในรัฐสถานนั้นว่าสำหรับจังหวัดพระตะบองนั้นมีสถิติที่ได้จากเอ็กสปอร์ทที่นั้นได้ข่าวจากจังหวัดพระตะบองนี้ ๒ แสนตันขณะที่ทำอยู่ ๑ ปี และโดยคำนึงถึงดินแดนซึ่งได้อยู่นี้ เมื่อเป็นเช่นนี้ถ้าเราจะคืนดินแดนส่วนนี้ให้ไปเราจะลดจำนวนข่าวลงไปตามส่วนอย่างน้อยที่สุดก็สองแสนตัน จึงได้ทำความตกลงกับ

ฝ่ายฝรั่งเศส ซึ่งมีหน้าที่เจรจาสัญญาต่างๆ ช่วยในการที่จะแก้ไขลดหย่อนจำนวนข่าวลงคือแก้ไขจำนวนข่าวล้านสองแสนนั้นให้มาเป็นอย่างมาก ๑ ล้านซึ่งฝ่ายฝรั่งเศสก็ได้ให้คำมั่นเป็นสายลักษณะอักษรรัฐบาลไทยที่กรุงเทพฯ จึงได้เชิญทูตอังกฤษมาเพื่อชี้แจงให้ทราบว่าไม่มีปัญหาอะไรเพื่อรักษาผลประโยชน์ของพี่น้องสี่จังหวัดนี้รัฐบาลจึงเสนอว่าใครจะขอตั้งกงสุลที่จังหวัดพระตะบองตั้งขึ้นเพื่อดูแลผลประโยชน์ของคนซึ่งถูกย้ายไป ในการนี้ทางฝ่ายฝรั่งเศสได้ให้คำมั่นสัญญาว่าฝ่ายเขาจะพิจารณาด้วยดีตามสัญญาปี ๑๙๓๗ ต่อไปก็ไม่มีอะไรนอกจากพิธีสารและหนังสือแลกเปลี่ยน ซึ่งมีสารสำคัญ ซึ่งข้าพเจ้าได้กล่าวมาแล้วในการที่คณะผู้แทนได้ทำเนิงานไป ในครั้งนี้นี้ รัฐบาลใคร่จะแถลงให้ที่ประชุมนี้ทราบว่า ได้ทำเนิงานไปโดยมิได้เห็นแก่ความเหนื่อยยากลำบากกายเลย เพราะว่างานนี้เป็นงานที่เร่งรีบที่จะต้องทำไปด้วยความพยายามและอุตสาหะเพื่อให้เป็นที่เหมาะสมกับความไว้วางใจของรัฐสภาและของรัฐบาลนี้ ในนามของรัฐบาลข้าพเจ้าขอขอบคุณ คณะผู้แทนไว้

ในที่นี้ด้วย และนอกจากนั้นงานที่ได้ทำ
 เน้นไปด้วยความสำเร็จในครั้งนั้น ผู้ที่เป็น
 ผู้อุปการหรืออย่างที่เราเรียกว่า เยนเนอร์วันที่
 ออฟฟิศที่ได้ช่วยเหลือ วัง เต็น ให้มี สันติ
 กับทั้งรัฐบาลอเมริกันก็ได้มีส่วนสำคัญใน
 การดำเนินงานและช่วยเหลือและเวลานี้
 เป็น ผู้ที่ทำเนิงานสำคัญ เพราะรัฐบาล
 อเมริกานอกจากนี้มีเจ้าหน้าที่ ทางฝ่าย
 อเมริกันผู้หนึ่ง ซึ่งเป็น ตำแหน่ง หัวหน้า
 กองตะวันออกซึ่งได้มาถึงกรุงเทพฯ แล้ว
 และได้ดำเนินการ กับ กระทรวง การต่าง
 ประเทศของเราในเรื่องพิธีสาร และการ
 ประนีประ นอม ต่อ ไป ข้าพเจ้า ในนาม
 ของรัฐบาลขอขอบคุณ รัฐบาล อเมริกัน
 และเจ้าหน้าที่โดยทั่วไปที่ได้กล่าวนามมา
 แล้วอีก ครั้ง หนึ่ง ทางฝ่าย อังกฤษ ก็เช่น
 เดียวกันก็ได้มีส่วนเกี่ยวข้องช่วยเหลือ ใน
 เรื่องการเจรจาทางแต่ต้นตลอดมา ซึ่ง
 รวมทั้งอัครราชทูตอังกฤษและอัครราชทูต
 อเมริกันก็ได้มีส่วนเกี่ยวข้องช่วยเหลือ
 แข็งตลอดมาเป็นอย่างดี ฉะนั้น ข้าพเจ้า
 จึงขอขอบคุณไว้ในที่นี้ด้วยตามที่ ข้าพเจ้า
 ได้ชี้แจงมาให้ท่าน สมาชิก ทั้ง หลาย ใน ที่
 ประชุมนี้ทราบนั้น ก็เป็น แต่เพียง โดยย่อ
 เท่านั้นถ้าหากว่าท่านสมาชิกผู้ใดมีความ

สงสัยหรือข้องใจในข้อใดที่จะถามรัฐบาล
 รัฐบาลก็มีความยินดีที่จะชี้แจงในข้อข้อง
 ใจของท่านได้

นายอรุณ แสงสว่างวัฒนะ : ตาม
 ข้อตกลงระงับกรณีเรื่องไทย กับ ประเทศ
 ฝรั่งเศสในข้อ ๒ วรรคสุดท้ายที่บอกว่า
 ประเทศฝรั่งเศสจะไม่คัดค้านอีกต่อไปใน
 การที่ประเทศไทยจะเข้าเป็น สมาชิก แห่ง
 สหประชาชาติ ในข้อนี้รัฐบาลได้เคยแถลง
 ไว้ตั้งแต่ได้เข้ามา คือขอให้มอบอำนาจ
 ในการเจรจาในเรื่องนี้ต่อรัฐสภา ใน ครั้ง
 นั้นแล้วก็ หมายความว่า ที่มีความตกลง
 อย่างนี้เป็นลายลักษณ์อักษรแล้ว ทาง
 ฝ่ายประเทศฝรั่งเศสจะไม่ คัดค้าน อีก ต่อ
 ไปนั้น หมายความว่าเราจะเข้าเป็น สมาชิก
 สหประชาชาติได้หรือไม่ หรือแน่นอน
 ว่าจะเข้าได้เช่นนั้นหรืออย่างไร

และอีกข้อหนึ่งในข้อ ๓ ที่ว่าคณะ
 กรรมการจะได้ รับมอบหมายให้พิจารณา
 การประ นอม ทาง เชื้อชาติ ภูมิ ศาสตร์
 และทางเศรษฐกิจ ของภาคี ในการ สนับสนุน
 ในข้อนี้เกี่ยวเนื่องด้วยที่รัฐบาล
 แถลงไว้แล้วเหมือนกันว่าผลของการเจรจ
 นี้บางที่เราอาจจะได้คืนโดยอาศัย การพิ-
 จารณาทางเชื้อชาติ ภูมิ ศาสตร์และประวัติ-

LIART

ศาสตราจารย์นั้นหมายความว่าเมื่อเราทำการมอบส่งจังหวัดคืนให้กับฝ่ายฝรั่งเศสไปแล้วเราก็อาจจะมีโอกาสเอาคืนมาได้อีกตามผลคำศกษาคติที่ได้จากการแก้ไขใหม่ จึงอยากจะทราบจากรัฐบาลด้วยในข้อนี้

ส่วนในภาคผนวกที่ ๑ ซึ่งว่าด้วยพิธีสารว่าด้วยวิธีถอนตัวออกไปและการโอนอาณาเขตตามข้อ ๑ แห่งความตกลงที่กระทำกัน ณ วันที่ ๑๗ มีอยู่ข้อหนึ่งในตอนที่ว่า รัฐบาลทั้งสองแต่ละฝ่ายจะได้ออกคำสั่งเป็นกิจจะลักษณะให้หน่วยทหารและตำรวจของตนเว้นจากการปล้นทุกประการ ในข้อนี้ข้าพเจ้ายังไม่เข้าใจในความหมายนี้ชัดเจน คือรัฐบาลทั้งสองฝ่ายนี้จะประกาศไม่ให้ทหารและตำรวจของตนเก็บปล้นเขาอย่างนั้นหรือ หรือหมายความว่าเพียงแต่ว่าทางฝ่ายทหารและตำรวจรักษาความปลอดภัยให้แก่ประชาชนในตำบลนั้น ในระหว่างที่ทำพิธีสารนี้ แต่ว่าในข้อนี้ก็ยังไม่สงสัยว่าเพราะก่อนหน้าที่จะเซ็นพิธีสารอันนี้คือในวันที่ ๑๗ ได้มีข่าวมาว่าได้มีการปล้นกันที่ชายแดนของเราอยู่เสมอและหลังจากนั้นก็ยังมียู่ในข้อ ค. ที่ว่า รัฐบาลทั้งสองแต่ละฝ่ายจะได้ออกคำสั่งเป็นกิจจะลักษณะ อันนี้หมายความว่าเพียงใด และอีกอันหนึ่งในหนังสือแลกเปลี่ยนระหว่างหัว

หน้าคณะผู้แทนฝ่ายไทยกับอัครราชทูตฝรั่งเศสพระองค์เจ้าวรรณไต้มนั่งสี่ถึงท่านซังรี บอนเนต์ ได้ตอบในเรื่องจำนวนข้าวที่จะส่งให้แก่สหประชาชาตินั้น ได้ตกลงว่ารัฐบาลฝรั่งเศสได้รับทราบคำข้อนี้แล้ว และพร้อมที่จะทำการติดต่อเรื่องนี้กับเจ้าหน้าที่อังกฤษที่มีอำนาจให้อันนี้หมายความว่า จะยอมให้เราได้ลดจำนวนข้าวจำนวนนี้ และข้าพเจ้าอยากจะทราบจากรัฐบาลนี้ว่า ที่ทางรัฐบาลชี้แจงว่าในข้อนี้ได้พบกับอัครราชทูตในประเทศไทยนี้แล้วและบอกว่าไม่มีปัญหาและปัญหานี้หมายความว่าเป็นอย่างนั้นว่าไม่ต้องการส่งจำนวนข้าวให้แก่สหประชาชาติตามที่เราขอร้องนี้เป็นการแน่นอนหรือไม่หรือเป็นแต่เพียงคำศกษาคติเอาเท่านั้น จึงอยากจะทราบว่าเป็นการแน่นอนหรือไม่ ข้าพเจ้ามีข้อสงสัยที่อยากจะให้รัฐบาลชี้แจงเพียงเท่านี้

นายดิเรก ชัยนาม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) : รัฐบาลขอชี้แจงดังต่อไปนี้ ๑ ในเรื่องยูโนที่จริงรัฐบาลได้เคยแถลงไว้ในรัฐสภาครั้งหนึ่งแล้วว่า ในการทำสัญญาคราวนี้ไม่ใช่เอาเรื่องยูโนมาเป็นสิ่งชี้แจงหรือเป็นเครื่องกำบังขอให้ท่านดูคำประ-

LIRT

ภาคว่าการที่เราจะยอมตกลงในเรื่องนี้ เรา
 ใ้ค่าหนึ่งถึงหลัก ๓ ประการ คือ ๑ อีก
 หลักมัน ใน อุทมคติ ของสห ประชาชาติ
 และเห็นแก่ความสัมพันธ์ของโลก และค่าหนึ่ง
 ถึงความเห็นของอังกฤษและอเมริกัน แต่
 ว่ามันมีส่วน กระตุ้นไปถึง เรืออยู่ในด้วย
 ข้าพเจ้าได้เคยแถลงในครั้งนั้นแล้วว่าการ
 สมัครงเป็นสมาชิก ของ องค์ การ สหประ-
 ชาชาติ นั้นอำนาจในการที่เขาจะรับเข้าเป็น
 สมาชิกได้นั้นต้องประกอบด้วย ประเทศ
 ซึ่งเป็นมหาอำนาจทั้งห้า ประเทศ คือ
 อังกฤษ อเมริกัน จีน ฝรั่งเศส และรัส-
 เซีย คือยอมและรับรองเราครบทั้งห้าประ-
 เทศแล้วเราก็มีหวังเข้าเป็นสมาชิกในองค์
 การสหประชาชาติได้ทำนองที่ทรงทราบจากที่
 ข้าพเจ้าได้แถลงในรัฐสภาในครั้งนั้นแล้ว
 ว่าเราได้ผ่านการรับรองและความเห็นชอบ
 มาแล้วถึง ๓ ประเทศ คือ อังกฤษ
 อเมริกัน และจีน แต่ว่าเรายังติดต่อยู่
 อีก ๒ ประเทศ คือ ฝรั่งเศส กับรัสเซีย
 ส่วนฝรั่งเศสนั้นเราคิดอยู่ในเรื่องที่เรา
 ไม่ตกลงในเรื่องดินแดนและข้อพิพาทต่างๆ
 ส่วนรัสเซียนั้นหาว่าเรากับเขาเวลานี้ ยัง
 ไม่มีการแลกเปลี่ยนทางการทูตกัน ตั้ง
 นั้นท่านจะเห็นว่าเราทำวงแคบเข้าไปทุก
 ๒ ประเทศนั้นมัน

หลุดไปหนึ่งแล้ว คือปัญหาของฝรั่งเศส
 นั้นหลุดไปแล้ว ยังติดอยู่กับรัสเซียเท่านั้น
 ซึ่งเวลานี้เรากำลังจะทำการแลกเปลี่ยน
 ความสัมพันธ์ทางการทูตอยู่ และรัฐบาล
 ก็ได้ส่งไปยังหัวหน้าคณะผู้แทนคือ พระ-
 องค์สุวรรณ ฯ แล้วว่าถ้าพระองค์สุวรรณ ฯ
 เห็นว่าจังหวัดจะมีเมื่อไรแล้วรัฐบาลก็มอบ
 หมายให้ท่านทำการทันที เพราะว่าเราอยู่
 ห่างไกล จังหวัดเหมาะสมเมื่อไรนั้นเรา
 ก็ยังทราบไม่ได้ฉะนั้นจึงอยู่ใน ชั้น ที่ควร
 ผ่านไปได้ ส่วนข้อ ๒ ที่ท่าน ตั้งปัญหา
 ถามรัฐบาลว่าคณะกรรมการ ประนีประ-
 นอมนั้นได้พิจารณาแล้วเราจะได้ดินแดน
 หรือไม่ในฐานะที่ ข้าพเจ้าเป็นนักการ
 เมือง หรือเป็นรัฐบาล หรือไม่ว่าใคร ๆ
 ก็ตามไม่สามารถที่จะยืนยันได้ว่าเราจะ ได้
 ดินแดนหรือไม่ ถ้าอ่านในถ้อยคำนั้น ไม่มี
 เสีย มีแต่จะได้ ถ้าไม่ได้ก็ไม่เสีย เพราะว่า
 คณะกรรมการประนีประนอมจะพิจารณา
 สัญญา ร.ศ. ๑๑๒ ค.ศ. ๑๙๐๕ ค.ศ.
 ๑๙๐๗ ตามฉบับนั้นเป็นไปโดยเหมาะ
 สมตามเชื้อชาติ เศรษฐกิจและภูมิศาสตร์
 หรือไม่นั้น มีเรื่องเดิมก่อนที่ฝรั่งเศสจะ
 เสนอและตั้งที่รัฐบาลได้เคยแถลงในรัฐ-
 สภาครั้งนั้นได้มีการอภิปรายในคณะผู้แทน
 นั้นมากมาย ว่าทางฝรั่งเศสจะเอาทางด้าน

กฎหมายและทางฝ่ายเราจะเอาประวัติศาสตร์-
 ศาสตร์ และทางฝ่ายอเมริกันก็ได้ทำบันทึก
 ที่ระหว่างกันว่า ถ้าจะเอาประวัติศาสตร์
 และกฎหมายกันแล้วก็ตามต่างมีข้ออ้าง
 กันได้ทงหน ถ้าหากว่าเอากฎหมายเรา
 ก็เพราะว่าเรารู้ว่าสัญญา ร.ศ. ๑๑๒
 ที่เราทำไปนั้นเพราะว่าเรารู้บังคับแต่ว่า
 จะต้องระลึกลับปี ๑๙๓๗ ไปยืนยัน
 สัญญาปี ร.ศ. ๑๑๒ ว่าถูกต้อง และทาง
 รัฐบาลอเมริกันจึง บอกว่า อย่ามาพูดถึง
 เรื่องประวัติศาสตร์หรือเรื่องกฎหมายเลย
 เอาข้อหาที่กฎหมายและเรื่องเศรษฐกิจ
 กว่าสะดวกดี - ซึ่งข้าพเจ้ายืนยันได้เพียง
 เท่านั้นว่าฝ่ายเรา ไม่เสียอะไรเพิ่มเติมมีแต่
 จะได้หรือไม่ได้ก็ไม่เสีย ข้าพเจ้ายืนยัน
 ท่านเพียงเท่านั้นส่วนข้อ ๓ เรื่องที่เกี่ยวข้อง
 กับคำสั่งว่า ไม่ใช่ทหารและตำรวจทั้งสอง
 ฝ่ายทำการปล้นเขานั้น คณะผู้แทนได้ยึด
 ไปเอาแบบเดิมพิรุธสาร ซึ่ง ได้ ทำเมื่อปี-
 ๑๙๓๑ ทุกประการ และเป็นพิรุธสารซึ่ง
 มักจะทำกัน ในการ โอนดินแดนของต่าง
 ประเทศซึ่งเป็นหลักและแบบ และในข้อ
 นี้ก็ไม่มีปัญหาอะไรทั้งรัฐบาลเขากับรัฐ-
 บาลเราก็ได้ส่งไปแล้ว นอกจาก นี้ อนุทูต
 ฝรั่งเศสได้มาหาข้าพเจ้าและได้แจ้งให้ข้า-
 พเจ้าทราบว่ามีข้อขัดแย้งทำสัญญาฉบับนี้เป็น

ต้นไปถ้าหากว่ามีเรื่องอะไรเกิดขึ้นซึ่งเกี่ยว
 กับการ ถูกข่มเหงแล้วให้ข้าพเจ้ารีบแจ้ง
 ไปยังเขาคันท

นายแก้ว สิงหะทเชนทร์ : ภาค
 ผนวก ๑ ข้อ ๓ มีข้อความว่าอาณาเขต
 ที่บัญญัติไว้ในพิรุธสารนี้กองกำลังแห่งประ-
 เทศไทยที่มีอยู่จะไว้ถอนตัวออกไปคำว่า
 กองกำลังแห่งประเทศไทยนี้ ข้าพเจ้าสง-
 สัยว่าอันนี้หมายความว่าทหาร ใช้ หรือ ไม่
 ถ้าหากว่าหมายความว่าทหารแล้ว ตาม
 สัญญา กรุงโตเกียว เรา ได้ บัญญัติ ไว้ ว่า
 เขตที่เรา ได้ และ ครอง อยู่ นั้นเป็น เขต
 ปลอดทหาร สำหรับเราเราไม่มีทหารอยู่
 ในเขตเหล่านี้เลยซึ่ง ถ้าเขียนข้อความไว้
 เช่นนั้นจะไม่เท่ากับเป็นการรับรองว่าเรา
 แอบส่งทหารเข้าไปหรืออย่างไรอันหนึ่ง
 อีกอันหนึ่งหน้า ๓ ข้อ ค. ที่ท่านผู้มีเกียรติ
 ผู้หนึ่งมีความสงสัยและกราบเรียนถามเมื่อ
 สัปดาห์นี้ที่บัญญัติว่าให้หน่วยทหาร หรือ
 ตำรวจของตนละเว้นจากการปล้น ข้าพ-
 เจ้ายังมองไม่เห็นว่าการที่บัญญัติไว้เช่นนั้น
 เราจะปฏิบัติได้อย่างไรเพราะทั้ง ๆ ที่มี
 กฎหมายลงโทษกันอย่างหนักแม้กระนั้น
 เรื่องปล้นก็ยังมิได้มีโรงเต็มศาลอยู่ จนบัด
 นี้เราจะไปห้ามไม่ให้เขาปล้นได้อย่างไร
 และที่บัญญัติไว้ ใน ที่นี้ นั้น เรา จะ ได้

ประโยชน์อะไร จะปฏิบัติได้ไหม ข้าพเจ้าสงสัยข้อนี้

นายติเรก ชัยนาม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวง การ ต่าง ประเทศ) :
รัฐบาลขอชี้แจงดังต่อไปนี้ คำว่ากองกำลังนี้ ใช้ถ้อยคำไม่ตรงกับพิธีสารเดิมพิธีสารเดิมใช้คำว่าฟอซมิลลิเตอร์ ซึ่งหมายความว่า กองกำลังทหาร แต่ภาษาฝรั่งเศส และอังกฤษ ใหม่นี้ตามพิธีสาร เขียน ไว้ ว่า ฟอซ ซึ่ง หมายความว่า กองกำลัง ไม่ใช่ฟอซมิลลิเตอร์ ซึ่งแปลว่ากองทหาร หรือกอง ตำรวจเต็ม ฝ่ายเราก็มีทหาร ฝ่ายเขาก็มีทหารจึงใช้คำว่า ฟอซมิลลิเตอร์มีตำรวจด้วย จึง ใช้ คำใน ภาษาฝรั่งเศสว่าฟอซเซซึ่งอันที่จริง หมายถึง กำลังตำรวจเพราะไม่มีทหารแล้ว เพราะฉะนั้นในครั้งนั้นจึงเป็นที่สังเกตได้ว่าในครั้งนั้นไม่มีทหารมีแต่ตำรวจ นี่ก็เป็นถ้อยคำซึ่งต่างกันไป ส่วนถ้อยคำที่เมื่อตะกั้นคุณอรุณว่า เรื่องคำสั่งนี้เป็นไปตามแบบเดิมพิธีสารเดิมทุกคำกับเมื่อเราได้คืนแดนมาก็มีความตกลงอย่างนั้นซึ่งเป็นเรื่อง การ

ปฏิบัติต่างตอบแทนกัน ข้อความก็เป็นไปตามพิธีสารเดิมและให้กระชับ ความเข้าทำนองไม่มีแปลกอะไร และเป็นอย่างแบบพิธีสารที่นานาประเทศทำอีกทีหนึ่ง

ประธานพฤษภา : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดทักใจสงสัยอะไร ข้าพเจ้าจะได้ขอให้ผ่านไป ต่อไปนี้ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี พ.ศ. ๒๔๘๕

นายวิจิตร ลุกลิตานนท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : รัฐบาลขอเสนอ ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปีพุทธ ศักราช ๒๔๘๕ โดยมีหลักการว่า

ตั้งงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๔๘๕ เป็นจำนวนเงินดังนี้

ก. รายจ่ายสามัญไม่เกิน ๕๐๘,๘๔๗,๐๑๒ บาท จ่ายจากรายได้ประจำ ๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

ข. รายจ่ายวิสามัญไม่เกิน ๗๐๒,๑๕๘,๔๔๖ บาท จ่ายจากเงินคงคลัง เงินกู้หรือเงินได้พิเศษอื่น ๆ

LIART

และมีเหตุผลว่า

๑. ตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ และข้อบังคับ การประชุมและการปรึกษาของสภาผู้แทนได้บัญญัติให้รัฐบาลยื่นร่างพระราชบัญญัติงบประมาณประจำต่อสภาผู้แทนเพื่อพิจารณาประกาศใช้เป็นกฎหมายตามรัฐธรรมนูญ

๒. งบประมาณรายจ่ายนั้น กระทรวงการคลังได้คำนวณตั้งรายจ่ายประจำเท่าที่จำเป็นไว้ให้ก่อนคือ เงินเดือนเท่าที่มีตัวรับอยู่จริง ค่าใช้สอยประจำรวมเป็นเงิน ๒๕๙,๕๗๑,๕๐๑ บาท

๓. ใน พ.ศ. ๒๕๘๘ นี้สภาผู้แทนได้ออกพระราชบัญญัติอนุญาตให้รัฐบาลจ่ายเงินไปพลางก่อน ๒ ฉบับเป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น ๑๗๖,๔๔๘,๕๐๕ บาทซึ่งรายการในพระราชบัญญัติดังกล่าวทั้ง ๒ ฉบับรัฐบาลก็ได้รวบรวมไว้ในงบประมาณประจำปี พ.ศ. ๒๕๘๙ นี้แล้ว

๔. นอกจากรายการจ่ายอันจำเป็นในข้อ ๒ แล้วยังมีรายการจ่ายจะต้องเพิ่มขึ้นเนื่องจากต้องกระทำตามนโยบายที่ได้

แถลงไว้ต่อรัฐสภาและเนื่อง จากสถานการณ์เป็นเงินที่ตึงเพิ่มขึ้นเป็นจำนวน ๒๐๙,๓๗๕,๕๑๑ บาท

๕. เมื่อรวบรวมรายจ่ายทั้งสิ้นและจะปรากฏว่า รายจ่ายสามัญมีจำนวนทั้งสิ้น ๕๐๘,๙๔๗,๐๑๒ บาท

๖. เพื่อสภาผู้แทนจะได้วินิจฉัยโดยละเอียดจึงได้ทำบัญญัติร่วมกับร่างพระราชบัญญัติที่แยกเป็นรายจ่ายประจำอันจำเป็น ซึ่งกระทรวงการคลังคำนวณตั้งให้ตามนัยแห่งข้อ ๒ ย่อหนึ่ง และรายจ่ายซึ่งเพิ่มขึ้นจากรายจ่ายประจำอีกย่อหนึ่งสำหรับกรณีข้างท้ายนี้ได้นำรายละเอียดแสดงรายการที่เพิ่มว่ามีประเภทใดประกอบมาให้ทราบด้วย

๗. สำหรับงบประมาณรายรับนั้นได้คำนวณตั้งไว้โดยถือหลักว่าสถานการณ์ของประเทศ ได้คลี่คลายเข้าสู่สภาพปกติแล้ว คาดว่า ภาษีอากรประเภทใหญ่จะเก็บได้มากขึ้นและจะมีรายรับตามธรรมดาประมาณ ๕๐๙,๐๐๐,๐๐๐ บาทโดยแยกตั้งเป็นงบ ๆ ดังนี้

LIRT

- ๑. งบภาษีอากรทางตรง
- ๒. งบภาษีอากรทางอ้อม
- ๓. งบรัฐสามัคคี
- ๔. งบรัฐพาณิชย์
- ๕. งบค่าธรรมเนียม , ค่าใบอนุญาต และค่าปรับ

๖. งบรายได้อื่น
และมีรายละเอียด ประกอบ เป็น งบ ฯ
เสนอมาคำย

๗. สำหรับรายจ่ายวิสามัญ ได้ขอ
ตั้งมาโดยแยกเป็นงบเงินลงทุน งบเหตุ-
การณ์พิเศษในงบเงินลงทุนนั้น ได้ตั้งงบ
ประมาณสำหรับการจ่ายเพื่อลงทุนตั้งเช่น
ที่ได้เคยตั้งไว้ ทุกปี ส่วนงบเหตุก็ได้
การณพิเศษนั้น ตั้งจ่ายโดยถือหลักการ
ว่าเป็นการจ่ายซึ่งเกิดขึ้น เนื่องจาก ความ
ผันแปรแห่งเหตุการณ์รวมทั้งสิ้นเป็น ราย
จ่ายวิสามัญ จำนวน ๗๐๒,๑๕๕,๔๔๖-
บาท

๘. ตามเหตุผลตั้งได้ชี้แจงมาแล้ว
ประกอบทั้งได้แสดงรายละเอียด ของงบ-
ประมาณรายรับรายจ่าย มาเพื่อสภาผู้แทน
ได้วินิจฉัย โดยละเอียด จึงหวังว่า ท่าน
สมาชิกวุฒิสภา คง จะ รับหลักการ แห่ง

ร่างพระราชบัญญัติ งบประมาณไว้พิจารณา
ณาคำยดี.

เพื่อประกอบ การวินิจฉัย ของท่าน
สมาชิกวุฒิสภา รัฐบาลใครที่จะขอชี้แจง
ประกอบร่างพระราชบัญญัติ งบ ประมาณ
ประจำปี พ.ศ. ๒๔๘๕ ทั้งนี้ ตามพระราช
บัญญัติ งบประมาณนั้น มีบทบัญญัติให้รัฐ-
บาลต้องเสนอร่างพระราชบัญญัติ งบ ประ
มาณประจำปีภายในวันที่ ๑ พฤศจิกายน
แต่ ความจริงงบประมาณฉบับนี้ควรจะได้อ
เสนอต่อสภาผู้แทนในขณะนั้นภายในวัน -
ที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๔๘๔ แต่เพราะเหตุ
ว่าสภาผู้แทนราษฎรในขณะนั้นต้องถูกยุบ
ไป และภายหลังเมื่อได้มีรัฐบาลใหม่ แล้ว
ก็ได้พิจารณากันมาเป็นลำดับ แต่ยังไม่ม
ีโอกาสจะได้เสนอร่างพระราช บัญญัติ งบ
ประมาณประจำปี ๒๔๘๕ ต่อสภาได้ มา
จนกระทั่งถึงรัฐบาลนี้ โดยเหตุที่รัฐบาล
นี้มีหน้าที่จะต้องรับ ภาระ ใน การเสนอของบ
ประมาณประจำปี ๒๔๘๐ ซึ่งเป็นหน้าที่
โดยตรงของรัฐบาลนี้ที่โดยเหตุที่ได้มีงาน
ค้างค้ำอยู่ตั้งนี้ ตั้งที่ได้เคยเรียนชี้แจงต่อ
ท่านสมาชิกสภาผู้แทน เมื่อ ครั้งหนึ่งคือว่าเมื่อ
ร่าง พระราช บัญญัติ งบ ประมาณ เพิ่มเติม

LIRT

งบประมาณประจำ พ.ศ. ๒๕๕๘ และร่างพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๙ กำลังอยู่ก็เป็นภาระที่ค้างค้ำมาตั้งแต่รัฐบาลชุดก่อน ๆ และเมื่อมาถึงรัฐบาลนี้โดยเหตุที่ได้มีกฎหมายบังคับไว้ ฉะนั้นก็ต้องรับเสนอเข้ามาทางสภา บัดนี้ก็ได้ผ่านการพิจารณาของสภาผู้แทนมาแล้ว จึงได้นำมาเสนอต่อพลตสภเพื่อจะให้ได้รับการพิจารณาอีกชั้นหนึ่ง ตามรายละเอียดเท่าที่ได้ปรากฏในตัวร่างพระราชบัญญัติงบประมาณฉบับนี้ข้าพเจ้าคิดว่าทุก ๆ ท่านสมาชิกคงจะได้ตรวจสอบแล้ว สำหรับรายจ่ายประจำปีนั้น เท่าที่ปรากฏรายละเอียดนั้นก็เห็นได้ว่าเป็นเรื่องค่าใช้จ่ายโดยทั่ว ๆ ไปและเป็นการประจำของกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ซึ่งในตอนรัฐบาลได้นำมาเสนอต่อสภาผู้แทนนั้นโดยเหตุที่เวลานั้น เวลาได้ล่วงเลยมาจนเกือบจะปลายปีแล้ว ก็ได้มาปรับปรุงแก้ไขให้ตรงกับความเป็นจริงคือหมายความว่า ได้มีการใช้จ่ายมาบ้างแล้ว ก็มาปรับปรุงแก้ไขให้ใกล้เคียงกับความเป็นจริงนี้สำหรับการใช้จ่ายของกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ เท่าที่เป็นมาก็รู้สึกว่าคุณส่วนมากได้ใช้จ่ายไปแล้วในระยะเวลาที่ผ่านมา และจนบัดนี้ก็เหลือเวลาอยู่เพียงเดือนเศษเท่านั้น เพราะฉะนั้นเท่าที่เสนอ

มานั้นแทบจะกล่าวได้ว่าไม่มีทางที่จะแก้ไขเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างอื่น ได้แล้ว เพราะเป็นตัวเลขที่คำนวณขึ้นหลังจากที่ได้กระทำกิจการไปแล้วเป็นส่วนใหญ่ที่สำหรับรายจ่ายที่เรียกว่า งบประมาณวิสามานยนันก็ได้แยกออกเป็น ๒ งบ คือ งบเงินลงทุนและงบเหตุการณ์พิเศษ สำหรับเงินลงทุนนั้นก็เป็นการปฏิบัติไปตามปกติคือว่า ในงบประมาณประจำปีโดยปกตินี้ ในการบริหารราชการแผ่นดินก็จำเป็นต้องมีการดำเนินงานบางอย่างเพื่อความก้าวหน้าของประเทศชาติก็ต้องลงทุน เพื่อกิจการบางอย่างมีอยู่ ๒ รายการซึ่งได้แสดงไว้ในงบวิสามานยนัน และนี่ก็เป็นการปฏิบัติไปโดยปกติแต่จะสังเกตเห็นได้ว่าสำหรับรายการที่เกี่ยวกับการตำรวจและการรถไฟมีตัวเลขสูงทั้งนี้ก็เนื่องจากว่าประเทศไทยหลังจากการสงครามจะต้องทำการทำนุบำรุงและจำเป็นจะต้องมีการลงทุนในเรื่องทั้งสองนี้เป็นจำนวนเงินก้อนใหญ่ ที่มาถึงในเรื่องงบประมาณเหตุการณ์พิเศษ ในงบเหตุการณ์พิเศษนั้น ก็เนื่องจากว่าการทำงบประมาณประจำปี ๒๕๕๘ นั้น เป็นงบประมาณฉบับแรกภาย หลังที่ประเทศไทยได้พ้นจากภาวะการสงครามเพราะฉะนั้นก็มีรายจ่ายบางอย่างซึ่งเกิดขึ้นเนื่องจากภา-

LIRT

จะสงครามนั้น และเท่าที่รายการแสดงไว้ จะเห็นได้ว่าเป็นรายจ่ายที่จำเป็น และเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์พิเศษจริง ๆ เช่น ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการตกลง และความสัมพันธ์ กับฝ่ายสหประชาชาติหรือค่าช้อข้าวให้แก่สหประชาชาติ และเงินเพิ่มชั่วคราวเหล่านี้เป็นต้นที่รัฐถือว่าเป็นรายจ่ายที่เนื่องมาจากเหตุการณ์พิเศษจริง ๆ ในประการสุดท้ายเมื่อท่านได้เห็นจำนวนเงิน ในการบำรุงการเศรษฐกิจของท้องถิ่น ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาทนั้น ในขณะที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปีเข้ามานั้นก็ได้มีความมุ่งหมายในการที่จะมีโครงการส่งเสริมการเศรษฐกิจของท้องถิ่นและในการนี้ทางรัฐบาลก็ได้สร้างและจัดทำโครงการขึ้นแล้วซึ่งมีนโยบายอย่างกว้าง ๆ ว่า เพื่อจะส่งเสริมให้หมู่บ้านและตำบลต่าง ๆ ได้รับการทำนุบำรุงยิ่งกว่าที่เป็นอยู่ในขณะนี้เพื่อให้ชาวชนบทได้มีความเป็นอยู่ด้วยดี และกระจายความเจริญ ไปให้ทั่วถึงกัน รัฐบาลจึงได้ตั้งงบประมาณเงิน ๕๐ ล้านบาทสำหรับเงินรายจ่ายเพื่อการนี้ซึ่งได้ชี้แจงมาแล้ว ที่สำหรับรายรับนั้นได้ตั้งไว้เป็นจำนวนเงิน ๕๕๙,๐๐๐,๐๐๐ บาทนี้ก็มีรายละเอียดปรากฏในตัวพระราชบัญญัตินั้นแล้วสำหรับเงินรายรับนั้น ความจริงได้พิจารณาแล้วว่ารัฐบาลก็ได้ตั้งโดยที่เป็นจำนวนซึ่งจะเก็บได้เป็นที่แน่นอนและ

ในการพิจารณาของคณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนนั้นก็ได้ยืนยันตัวเลขนี้ และนอกจากนั้นทางสภาผู้แทนซึ่งได้ตั้งกรรมการธิการไปนั้นก็เห็นว่า ควรจะเก็บได้สูงกว่าที่รัฐบาลได้คำนวณไว้ เพราะฉะนั้นเป็นการแน่นอนว่าตัวเลขรายรับที่ปรากฏในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณฉบับนี้คงจะเก็บได้แน่นอนเท่าที่ได้พิจารณาตัวเลขในงบประมาณ ในร่างพระราชบัญญัติที่เสนอมานี้ก็จะเห็นได้ว่าสำหรับรายจ่ายสามัญนั้น รัฐบาลก็สามารถที่จะหารายได้มาใช้จ่ายได้พอเพียง คือว่า สำหรับรายจ่ายสามัญของงบประมาณก็จัดให้เข้าสู่คุณภาพได้ทันทีโดยเหตุที่มีรายจ่ายวิสามัญโดยปกติในปีก่อน ๆ นั้นในการที่ทางงบประมาณนั้น รัฐบาลก็ได้หาเงินอื่นคือ ใช้จ่ายจากเงินคงคลังหรือเงินกู้ สำหรับงบประมาณ ปี พ.ศ. ๒๔๘๕ นี้ก็คงเป็นไปในการทำงานเดียวกันคือคงจะใช้จากเงินกู้หรือเงินคงคลังแต่จำนวนเงินนั้นสูงกว่าปกติเล็กน้อยก็เนื่องมาจากเหตุพิเศษซึ่งได้ชี้แจงให้ท่าน สมาชิกทั้งหลาย ได้ทราบแล้วว่า เนื่องจากประเทศไทยเราได้ผ่านภาวะสงครามมาและมีเหตุการณ์พิเศษอื่น ๆ ซึ่งทำให้รายจ่ายวิสามัญเป็นจำนวนสูงขึ้นซึ่งได้ชี้แจงอธิบายมาแล้วว่าท่านสมาชิกทั้งหลายคงจะได้ร่วมกัน พิจารณารับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติด้วยดี

นายสนธิ เจริญรัฐ : สมาชิก
 พุฒสภาเพิ่ง ได้มีโอกาส ตรวจร่างพระ-
 ราชบัญญัติงบประมาณซึ่งผ่านมาจากสภา
 ผู้แทนชั่วคราวเพียงวันเดียวคือ ไตรสิบ เมื่อ
 วานนี้ เพราะฉะนั้นข้อความที่จะกล่าวต่อ
 ไปนี้อาจจะเป็นความเข้าใจผิดเนื่องด้วยมี
 เวลาตรวจพิจารณาน้อยไปก็ได้ ในประ-
 การแรกข้าพเจ้า ไม่เชื่อเลยว่า รัฐบาลมี
 เจตนาที่จะล่อมกรงขังตัวเอง โดยเฉพาะ
 อย่างยิ่งในปัญหาและ ประเด็น ที่เกี่ยวกับ
 คุณภาพของงบประมาณ ซึ่งรัฐมนตรีว่า
 การกระทรวงการคลังได้ชี้แจงเมื่อตะกน
 ข้าพเจ้าเคยนึกคิด อยู่เมื่อครั้ง ยัง ไม่เสร็จ
 สงครามเอเซียว่า เมื่อเสร็จสงครามแล้ว
 ต่อไปอีก ๓-๔ ปีข้างหน้า ประเทศ
 ของเราซึ่งได้ใช้จ่ายเงินตัว ไปเป็นจำ-
 นวนมากนั้น ดั่งที่ทราบกันอยู่ จะทำ
 อย่างไร เราจะสามารถก่อให้เกิดคุณภาพ
 แห่งงบประมาณ การ ใช้จ่าย ของ รัฐบาล
 ได้หรือ ข้าพเจ้าไม่เชื่อเลยว่าใน ๓-๔ ปี
 ข้างหน้า หลังจากสงครามนี้เราสามารถ
 จะ ทำคุณภาพแห่งงบประมาณได้ โดยแท้
 จริง ข้าพเจ้าหมายความว่าเราจะเปรียบเทียบ
 ความง่าย ๆ ก็คือว่า เหมือนกับเอกชน
 เราที่ได้ใช้จ่ายเงินทองไปมากมาย เขา
 คิดรู้สึกแก่ตัวเองแน่ชัดแล้วว่าถึงขั้นที่จะ

ล้มละลายวันหนึ่งเรา ทำบุญ ซื่อๆ ไรไม่
 ทราบกลายเป็นมีหนทางที่จะแก้ไขการล้ม
 ละลาปรากฎในบัญชีนั้นได้ ซึ่งถ้าเป็น
 เช่นนั้นได้ก็หมายความว่า มีเหตุการณ์พิ-
 เศษบันเทิงให้เป็นไป ข้าพเจ้าหมาย
 ความว่าสำหรับประเทศชาตินั้น ปัญหา
 เรื่องการที่เราจะแก้ไขในเรื่องการ ใช้จ่าย
 หลวมตัวซึ่งเป็นจำนวนต่งพัน ๆ ล้านนั้น
 ก็จะต้องดูว่าประชากรทุกคน ใน ชาติ นั้น
 ซึ่งเป็นเจ้า ของเงิน ทอง อยู่ด้วยกันนั้น
 ประกอบการอาชีพมีรายได้เพิ่มพูนขึ้นมา
 หรือไม่ การครองชีพดีกว่าที่แล้ว ๆ มา
 หรือหาไม่ แต่ความจริงที่ปรากฏประ-
 ชาชนพลเมืองทั้งหลายยังไม่ได้อีก โอกาส
 ที่จะประกอบการอาชีพให้มีเงินทองและ
 รายได้เพิ่มพูนขึ้นมา รัฐบาลจะได้เรียก
 เก็บภาษีอากรให้มากขึ้นให้คุ้มกับรายจ่าย
 ที่มากขึ้นจวน ๆ จะล้มละลายแล้วอย่างนั้น
 เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงว่าที่ว่างบประมาณ
 เข้าสู่คุณนี้เป็นงบประมาณ อย่างที่เขา
 เรียกว่านิยามศัพท์ใหม่ โดยเฉพาะ
 อย่างยิ่งก็คือว่างบประมาณวิสามันธุ์
 ได้ตั้งจ่ายไว้ประมาณ ๗๐๒ ล้านบาท
 ดังที่ท่านรัฐมนตรีว่าการ กระทรวง การ
 คลังได้ชี้แจงมาเมื่อตะกน และถ้างบ
 วิสามันธุ์ ๗๐๒ ล้านบาทนั้นจ่ายจากเงินคง

LIART

คลังโดยเฉพาแล้ว ก็นับว่าเป็นการจ่าย
จากเงินในกระเปาะที่เราทั้งมีอยู่ แต่ที่
ปรากฏอยู่เฉพาะหน้าของเรา ก็ยอม
เป็นที่ยอมรับกันอยู่แล้วว่าเงินคลังของเรา
เราได้ร่อยหรอลงไปเต็ม ที่จึงจะต้องจ่าย
จากเงินกู้และเงินราก ใ้ภาษีอื่น ๆ ซึ่ง
เป็นความหวังในอนาคตที่จะได้ทำต่อไป
ข้าพเจ้าเองไม่อยากจะพูด ถึงเรื่องปัญหา
ตุลาการแห่งงบประมาณแต่ข้าพเจ้าเชื่อว่า
ปัญหาตุลาการแห่งงบประมาณนี้เป็น ประ
การแรกในการที่จะดำเนินการแก้ไขปัญหา
เรื่องปัญหาเงินเฟ้อต่อไป ข้อที่สำคัญที่
สุดเมื่อเราสามารถ ทำความเชื่อ ให้แก่ตัว
เราเองว่างบประมาณของรัฐบาลอันนี้อยู่
ในฐานะตุลาการแล้ว ข้าพเจ้าเกรงว่า
อาจจะเป็นการ ก่อ ให้เกิดความเข้าใจผิด
แก่ตัวรัฐบาลเอง และประชาชนพลเมือง
ก็จะเข้าใจผิดว่าเดี๋ยวนี้ ปัญหาที่ร้ายจ่าย ของ
เราถูกต้องแล้ว ไม่เป็นไร และอย่างไร
เสียเราก็ไม่อาจเพลอในการที่จะแก้ปัญหา
ในเรื่องเงินเพื่อให้แตกหัก อีกประการ
หนึ่งเมื่อประชาชนพลเมืองเข้าใจว่า งบ
ประมาณแผ่นดิน เข้าสู่ ตุลาการเรียบร้อย
ดีแล้ว การที่รัฐบาลจะเรียกร้องให้เสีย
สละ ในการที่จะเก็บภาษีอากร ในลำดับ

คือ ๆ ไป เพื่อจะแก้ไขปัญหาเรื่องเงิน
เพื่อซึ่งจะหลีกเลี่ยงไม่ได้นั้น ประชาชน
พลเมืองอาจจะเข้าใจไปว่า ใ้หนว่างบ
ประมาณเข้าสู่ตุลาการแล้ว จะมา เรียกร้อง
เก็บภาษีอากรให้เสียสละมากมายอะไรอีก
ข้าพเจ้าเชื่อว่าวิธีการอันนี้อาจจะเป็นการ
ล่อมกรงขังตัวเอง ซึ่งข้าพเจ้าขอฝาก
เป็นความคิดไว้ อีกประการหนึ่งข้าพเจ้า
รู้สึกว่าเป็นครั้งแรกในการ ที่ได้มีสภาน
ซึ่งคู่เหมือนหนึ่งจะ แปรสภาพเป็นผู้ถือ
หุ้นบริษัทและมีผู้ถือหุ้นใหญ่ เพื่อที่จะ
ทราบงบดุลจากกรรมการ บริษัท ซึ่ง
หมายความว่า ได้ดำเนินการ ใช้จ่ายเงิน
ทองต่าง ๆ ไปจนหมดจนสิ้นแล้วก็มาขอ
อนุมัติคือที่ประชุมผู้ถือหุ้น ท่างบดุล
ตั้งที่ท่าน รัฐมนตรี ว่าการ กระทรวงการ
คลังได้ชี้แจงมาเมื่อตะกั้นข้าพเจ้าเห็นด้วย
คือว่าในระยะเวลา ๑๒ เดือนที่แล้วมาก็
มีการเปลี่ยนรัฐบาลถึง ๕-๖ ครั้ง ซึ่ง
เปรียบเสมือนว่าเราไปตุลิก และในการ
แสดงตุลิกในชั้นแรกนั้นก็ต้อง มีการ ออก
แขก แต่เหมือนกับการออกแขกตั้ง
๕-๖ ครั้ง แล้วตัวจริงไม่ออกเลย ก็
เป็นเรื่องขอผู้ตู่ต่าง ๆ ก็ว่าราษฎรนั้นก็เสีย
สละค่าเปล่าไม่ได้ตุลิก ที่ข้าพเจ้าตั้ง

ประเด็นข้อหนึ่งเป็นข้อสังเกตที่ข้าพเจ้า
จะได้อภิปรายต่อไปสำหรับที่ปรากฏใน
งบประมาณนี้

มีข้อที่ควร จะ ได้พูด เพื่อให้สถาน
ได้พิจารณาอีกข้อหนึ่ง คือว่า คือเป็น
ประเด็นที่เกี่ยวกับการปฏิบัติของงบประ-
มาณนี้ ดังที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
การคลังได้ชี้แจงมาเมื่อตะกัณว่า บัดนี้
เวลาได้ล่วงเลยมาถึงเดือนที่ ๑๑ ของปี
งบประมาณที่เสนอนี้แล้วทั้งนหมายความว่า
ว่าการใช้จ่ายต่างๆ ได้กระทำไปเป็นส่วน
มากแล้ว อันนี้เราก็เห็นใจถึงเหตุผลถึง
ที่ได้กล่าวมาเมื่อตะกัณ ที่ประเด็นสำ-
คัญอยู่ที่สมานน่าจะได้รับการว่า การ
ใช้จ่ายที่ได้กระทำก่อนหน้าที่ได้รับอนุมัติ
จากสถานในการใช้จ่ายงบประมาณนั้นอยู่
ในหลักการอย่างไรนั้น เป็นการกว้างขวาง
หรืออีกนัยหนึ่งเป็น ข้อนโยบาย ในการ
ควบคุมการใช้จ่าย เป็นต้นว่าได้มีการ
ใช้จ่ายอย่างประหยัดโดยเข้มงวดกวดขัน
อย่างไรบ้างหรือหาไม่ ข้าพเจ้าได้ว่าในทาง
ปฏิบัติครั้งก่อนๆ มา นั้น งบประมาณ
ของกรมกองต่าง ๆ ใช้จ่ายไม่ค่อยจะถูก
พอมาถึงเดือนที่ ๑๐ หรือ ๑๑ ของปี
เห็นว่าอีก ๒ เดือนข้างหน้าจะใช้จ่ายไม่หมด
แน่ก็รับใช้กันเป็นการใหญ่เพื่อให้มัน
เสร็จไป เพราะว่าถ้าสิ้นใช้ไม่หมดก็มีหน้า

จะถูกตัดงบประมาณให้ลดลงมา ซึ่งเป็น
วิธีการที่ทราบกันอยู่ทั่วไปแล้ว

ที่นี้เฉพาะปัญหาที่เกี่ยวกับปี
ข้าพเจ้าสงสัยว่าวิธีการเช่นนี้ยังคงใช้อยู่
หรือหาไม่ ถ้าใช้อยู่ข้าพเจ้าเกรงว่าจะ
เป็นภัยยิ่งกว่าในสมัยก่อนๆ เพราะเหตุว่า
เป็นที่ปรากฏชัดว่า เครื่องมือในการบริหาร
ราชการแผ่นดิน ใน ขณะนี้ยังไม่สามารถ
จะกลับคืนเข้าไปสู่ร่องรอยเดิม ยังไม่ได้
กลับคืนสู่แหล่งแห่งเดิม เพราะฉะนั้น
ปัญหาเรื่องการจ่ายเงินแผ่นดินที่เราจะพึง
อนุมัติต่อไปนี้ ควร จะ ได้รับ ความสนใจ
เป็นพิเศษของสถาน ถ้าจะเปรียบเทียบการใช้
จ่ายที่ข้าพเจ้าได้เรียนมา เมื่อ ตะกัณ ก็
เหมือนกับว่าเราเอาข้าวเปลือกที่มีอยู่ไปใส่ที่
โรงสีที่ถูกระเบิด เมื่อจะสีไปซ่อมไปก็ยอม
ได้ผลไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วยเป็นธรรมดา
เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอถามรัฐบาลว่าจะ
อนุมัติงบประมาณนี้ไปนั้น ในการใช้จ่าย
อันปลายรัฐบาล ได้มีความรู้สึกนึกคิดใน
ใจหรือ ได้ดำเนินการไป ประการใดบ้าง
หรือไม่ที่จะป้องกันวิธีการไม่ให้มีวิธี
การที่ใช้อยู่แต่โบราณที่ท่าๆ กันมาแล้ว คือ
เหลืออีก ๒ เดือนท้ายปีก็เทกระเป่าเลย
เมื่อเป็นเช่นนี้จึงน่าจะถูกต้องงบประมาณ
ไม่ให้มีการ ใช้งบ ปรมาณ ทำนอง นี้อ

LIRT

เหลือเวลาในระยะ ๒ เดือน ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าถ้าหากปล่อยไปเช่นนั้น แทนที่จะได้ผลเต็มเม็ดเต็มหน่วยจะกลับทำให้เป็นผลร้ายยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตามก็เรื่องปัญหาการจ่ายเงินเพื่อ ข้าพเจ้าถือว่างบประมาณควรจะต้องจ่ายโดยประหยัดที่สุด ในตอนนี้ปีจะมีเหลืออยู่มากเท่าไร ๆ นั้นจะหมายความว่านั่นเราบริหารงานด้วยการหย่อนสมรรถภาพก็หาไม่ได้ และสภาพปัจจุบันนี้บอกว่าถ้าเหลือจ่ายได้เท่าไรก็รู้สึกว่ามันรัฐบาลได้ควบคุมราชการบริหารซึ่งกำลังเป็นร่องในเวลาน้อย่างดีที่ที่สุด และส่วนที่เหลือมากเพียงไรนั้นกลับจะเป็นผลดีที่จะไม่ทำให้เงินเฟ้อขึ้น อีกด้วยส่วนหนึ่งเพราะฉะนั้นในข้อนี้ แม้ว่า จะเป็นเรื่องที่ยังมองเห็นด้วยตาไม่ได้ลุ่มคล้ำไม่ได้ ข้าพเจ้าก็ขอให้รัฐบาลได้ชี้แจง ก่อนที่จะผ่านงบประมาณนี้ ไปว่ารัฐบาลมีนโยบายอย่างไรในข้อนี้ นี่เป็นเรื่องหนึ่งซึ่งเกี่ยวข้องกับ การใช้จ่ายงบประมาณนี้ ในข้อนี้ก็ปรากฏที่ข้าพเจ้าจะกล่าวต่อไปก็คือว่า การที่จะดำเนินตามนโยบายตามที่รัฐบาลได้เขียนมาอย่างหรุในงบประมาณนี้จะได้เรียบร้อยหรือไม่นั้นก็อยู่ที่ว่า ได้มีการบูรณะการงานรวมทั้งผู้คนเครื่องมือเครื่องใช้สถานที่ทำงาน ให้ได้ส่วนสัก

เป็นการสมดุลงันอย่างไรหรือไม่ ข้าพเจ้าหมายความว่าในเรื่องที่ว่าเมื่อได้ตรวจดูงบประมาณในนี้ทั้งหมดแล้วข้าพเจ้ายังไม่แน่ใจว่าการบูรณะการงานทั้งที่ข้าพเจ้าได้เรียนมานี้ได้อยู่ในลักษณะส่วนสักที่ถูกต้อง เป็นต้นว่างบค่าซ่อมแซมปลูกสร้างอะไรเหล่านี้ เป็นเงินก้อนใหญ่ เมื่อดูรายการแล้วปรากฏว่าเป็น สถานที่ราชการ สถานที่ทำงานแทบทุกกระทรวงทบวงกรม ข้าพเจ้าเห็นใจว่าสถานที่ทำของทางรัฐบาลนั้นจะต้องให้อยู่ในสภาพที่พอหนึ่งทำงานได้ และหาแห่งจำเป็นจะต้องซ่อมเนื่องจากได้เสียหายไปในการสงคราม ซึ่งเราต้องทุ่มเทเงินไปในการซ่อมแซม เพราะถ้าไม่ทำการซ่อมแซมเสียเลยก็จะทำให้คน ไม่มีกำลังใจทำงาน หรืออีกนัยหนึ่งในการที่จะซ่อมเครื่องจักรเครื่องกลในทางภายนอกในการบริหารราชการ และ โดยเฉพาะในทางเทคนิคซึ่งจะต้องทำการซ่อมโดยเร็วที่สุดที่จะเร็วได้นั้นก็เห็นด้วย แต่การที่จะซ่อมอย่างทุ่มเทลงไป สมมติว่าเรามีรถจักรอยู่ทั้งหมด ๕๐ คัน ถ้าเราต้องซ่อมหมด ในขณะเดียวกันทั้ง ๕๐ คันแล้ว พนักงานขับรถจักรที่มีกำลังใจทำงานแท้ ๆ รวมทั้งช่าง ไฟและคนขน

พี่น้องมีสักกี่คน และสมมติว่าเราซ่อมเสร็จแล้วเราใช้เงินเพียง ๑๐ คันเท่านั้น อีก ๔๐ คันที่ซ่อม ไปก็เท่ากับซ่อมไปเปล่า ๆ ไม่ได้ใช้การอะไรเลย ข้าพเจ้าหมายความว่าเช่นนั้น เพราะฉะนั้นในประเด็นนี้ข้าพเจ้าได้เรียนแล้วว่า ข้าพเจ้าอ้างงบประมาณนี้แล้วยังไม่แจ่มแจ้งจึงขอให้รัฐบาลได้โปรดอธิบายว่า การบูรณะซ่อมสร้างโรงงานที่ทำงานและเครื่องจักรเครื่องกลในทางเทคนิคนั้น รัฐบาลแน่ใจหรือว่าจะบริหารงานตามงบประมาณที่ขอมานี้ให้เพียงพอได้หรือไม่

ที่นภายในใต้กฎ บังคับ ข้าพเจ้าขอใช้คำว่าบังคับ ปัญหาเรื่องคนที่ทำการและเครื่องจักรกลตั้งที่เรียนมานี้ ความจริงข้าพเจ้าไม่อยากจะไปในปัญหานโยบายของงบประมาณนี้เท่าใดนักแต่ว่ามีข้อที่ข้าพเจ้าเองข้องใจอยู่เป็นรายการใหญ่เฉพาะบางข้อเป็นต้นว่าในเรื่องเงินบำรุงการเศรษฐกิจของชนบท ๕๐ ล้านบาท ข้าพเจ้าเองในหลัก ๆ แล้วเห็นด้วยอย่างไม่มีปัญหาเลย อยากจะให้บำรุงชนบทขึ้นมาให้รุ่งเรืองจริง ๆ โดยเฉพาะในขณะนี้ คือว่าข้าพเจ้าเห็นด้วยที่ว่าเราควร จะรีบ ส่งเสริม ให้ประชาชนพลเมืองของเราโดยเฉพาะ ในทางชนบท

นั้น ให้ได้ทำงาน ให้มากขึ้นเพื่อให้ได้มีเงินทองมาจับจ่ายที่เรียกว่ากำลังซื้อ เพอร์เซสซิ่ง เพาเวอร์ (purchasing power) ให้มากขึ้น จะได้แก่เงินเพื่อได้ แต่ในขณะนี้ข้าพเจ้าได้เรียนมาแล้วว่า เครื่องมือเครื่องจักรในการบริหารราชการแผ่นดิน กำลังเก็บน้อยอยู่ การบำรุงการเศรษฐกิจในชั้นประเดิมเริ่มแรก คือโครงการที่ข้าพเจ้าได้อ่านดูหลายต่อหลายเที่ยวแล้วนั้น ปรากฏว่าถึงแม้ส่วนท้องถิ่นส่วนย่อยเช่น ตำบลก็จะได้รับการบำรุงตาม โครงการนี้ก็ดี แต่นายอำเภอและข้าหลวงประจำจังหวัดของราชการฝ่ายบริหารนั้นจะเป็นผู้ที่พิจารณาอนุมัติสั่งดำเนินการ อีกชั้นหนึ่ง เมื่อเครื่องมือเครื่องจักรฝ่ายบริหารยังง่อย ๆ อยู่อย่างนี้แล้ว ข้าพเจ้าก็สงสัยว่าระยะเวลาที่จะใช้เงินจริง ๆ ในจำนวน ๕๐ ล้านบาทนี้ ถึงอย่างไรก็เห็นจะไปราว ๆ กลางปีหน้าเป็นอย่างเร็ว ข้าพเจ้าหมายความว่าอาจจะต้องใช้เวลาที่เป็นฤดูแล้งฤดูที่ว่างการทำงาน ซึ่งรัฐบาลโปรดเกล้าสั่งว่า ใน ประเทศไทยของเรานี้ในฤดูแล้งในสมัยก่อน ๆ นั้นเป็นอย่างเก่าเรียกว่าครึ่งปีหลัง นั้นเป็นระยะเวลาซึ่งประชาชนพลเมืองมีกำลังซื้อหรือเพอร์เซสซิ่ง เพาเวอร์ (purchasing power)

LIRT

เป็นอันมาก เพราะเป็น ฤๅษีชายชรา ซึ่งตามธรรมดาเป็น ระยะเวลาครึ่งปีหลังนั้น ในเมื่อเขามีเพอร์เซตซิง เพาเวอร์ (purchasing power) มาก ชาวนาชาวไร่ทั้งหลายในตอนนั้นก็ไม่มีใครกลับไปแตะพื้นแผ่นดินที่จะทำการเพาะปลูกอีก เพราะเป็น ฤๅษีที่มีสตางค์ก็จับจ่ายใช้สอยซื้อเครื่องอุปโภคบริโภคเครื่องใช้ตามควรแก่ฐานะนารูป เมื่อปรากฏว่าในครึ่งปีหลังคือในฤๅษีแล้งที่ตรงกับว่าต้องจ่ายงบประมาณเพื่อบำรุง การ เศรษฐกิจ ของชนบทนี้ เป็นฤๅษีที่ชาวไร่ชาวนาซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ใน ประเทศ ไม่ใคร่อยาก จะแตะพื้นแผ่นดินของเขาเช่นนั้น ข้าพเจ้าก็สงสัยตั้งที่ได้เรียนแล้วว่า ใน ระยะเวลา นี้ จำนวนเงิน ๕๐ ล้านบาทนั้นเห็นจะยังไม่ได้ใช้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงรู้สึก ว่ามันน่าคิดเหลือเกินว่า ในระยะเวลา ๕-๖ เดือนแห่งฤๅษีแล้งนี้เราจะช่วยเขา ได้อย่างไร ในเมื่อตัวของเขาเองก็ งง ๆ อยู่ในเรื่องช่วยตัวเอง แล้วจะมาอ้างว่า เรากำลังเขียน โครงการ บน กระดาษ ก็ คงไม่ศรัทธาและไม่เข้าใจ ข้าพเจ้ามา คิดดูว่าแทนที่เราจะส่งเสริมเขา ในทาง ผลิตภัณฑ์กันจะเป็น อุตสาหกรรมในบ้าน หรืออย่างไร ก็ ตาม ใน ระยะเวลา ฤๅษีแล้ง

ตาม โครงการ บำรุง เศรษฐกิจ ชนบท ๕๐ ล้านบาทนี้ เราเปลี่ยนไปเป็นว่าเรา รับซื้อแรงงานของเขาซึ่งในฤๅษีแล้งเขาจะ รับจ้างทำงาน การ เช่น สร้าง เขื่อน ทำนบชลประทานหรืออย่างไรรู้ก็ตามเป็นการ รับซื้อแรงงานซึ่งจะดูกับความชอบใจ ของเขา เขาอยากทำงานอย่างนั้นคือตอนเย็นรับเงินค่าแรงไป ส่วนฤๅษีฝนนั้นเป็นฤๅษีเพาะปลูกซึ่งคนชอบที่ดิน ด้วย ความรู้สึกนึกคิดจากข้อเท็จจริงที่เป็นอยู่ในประเทศเราเช่นนี้ ข้าพเจ้าสงสัยว่าโครงการบำรุงชนบททุนประเดิม ๕๐ ล้านบาทนี้เต็มไปด้วยความตั้งใจดีต่อประชาชน ชาวชนบทนั้นคงจะทำได้จริงจริงในกรอบปี นี้ไม่ได้ และขั้นเตรียมการโดยเงิน ๕๐ ล้านบาท คงจะตกค้างไปเป็นอย่างเร็วก็ กลางปีหน้า เพราะฉะนั้นถ้าแม้ว่าจะถือเอาว่าเป็น ส่วน หนึ่งของ การ แก้เงินเพื่อ โดยวิธี ชวนให้คนขายแรงงาน ซึ่งรัฐบาลจะรับซื้อแรงงานจะเป็นว่าเพื่อปฏิบัติ ตามโครงการสร้างถนนหนทาง หรือ การ ทำนบ ชล ประ ทาน หรือ โครงการ อื่นที่ ปรากฏในงบประมาณนี้ โดยใช้จ่ายจากเงิน ๕๐ ล้านบาท แล้วตั้งเงิน ๕๐ ล้านบาทไว้ในงบปี ๒๔๙๐ เช่นนี้จะชอบด้วยความดำริของรัฐบาลหรือหา ไม่

ข้าพเจ้าชก กล่าวสรุปว่า ในความคิดเห็นของข้าพเจ้าคงที่ได้ ซึ่งใจมานเนถารัฐบาลจะได้ชี้แจงให้เข้าใจแจ่มแจ้ง ข้าพเจ้าก็พร้อมที่จะรับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณา แต่ความสำคัญอีกข้อหนึ่ง ข้าพเจ้าเชื่อว่าแม้งบประมาณนี้จะออกใช้ไปโดยผ่านสภาทั้งสองแล้วก็ตาม ปัญหาที่รัฐบาลจะต้องไม่ลืมก็คือปัญหาเรื่องการประหยัดการใช้จ่ายในงบประมาณที่ได้รับอนุมัตินั้น ข้าพเจ้าหมายความว่าในระยะเวลา ๔ - ๕ ปีมานี้ เป็นที่รู้จักอยู่แล้วว่าการใช้จ่าย เครื่องใช้รวมทั้งเครื่องมือภายนอกในการบริหารราชการแผ่นดินเต็มไปด้วยความเหลวไหลกร้อยแปด ซึ่งข้าพเจ้าไม่อยากจะหมายถึงว่าบางคนได้เอาเรื่องใช้ไม้สอยของทางราชการไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว ข้าพเจ้าหมายความว่าใช้กันอย่างไม่ต้องคำนึงถึงว่าเป็นของหลวงหรือของส่วนตัวว่ากันอีกหลยดูแยกเลย ข้าพเจ้ารู้สึกมานานแล้วในข้อนี้ จึงใคร่เรียนถามรัฐบาลว่าเมื่อข้าพเจ้าเห็นชอบในการอนุมัติงบประมาณนี้แล้วรัฐบาลเห็นสมควรหรือไม่ที่จะตั้งกรรมการกลางของรัฐบาลขึ้นเป็นทำนองกรรมการพิจารณาวางวิธีการประหยัดค่าใช้จ่ายสิ่งของเครื่องใช้ในราชการแผ่นดิน

เพราะว่าถ้าได้ตั้งขึ้นเช่นนี้แล้ว งบประมาณปี ๒๔๙๐ หรือต่อไปก็จะถูกใช้โดยมีหลักการป้องกันความฟุ่มเฟือยเหลือไหลต่าง ๆ ซึ่งจะเป็นที่เสียหายแก่ราษฎรโดยที่ไม่ทันคำนึงถึง เพราะนี่ถือว่าเป็นเรื่องเล็กน้อย แต่ที่เห็นบ้าง ทุกกระทรวงทบวงกรม ใช้กัน อย่างฟุ่มเฟือย ไปหมด ถ้าหากว่ารัฐบาลจะกรุณาชี้แจงให้ข้าพเจ้าได้คลายความข้องใจดังที่ได้เรียนมาแล้วนี้ ข้าพเจ้าก็พร้อมที่จะสนับสนุน.

นายวิจิตร ลุคิตานนท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : รัฐบาลขอตอบชี้แจงข้อข้องใจของท่านสมาชิกที่มีปรายเมื่อกันเป็นประเด็น ๆ ไป ดังนี้ คือในข้อแรกรัฐบาลใคร่จะขอชี้แจงความมุ่งหมายว่า พระราชบัญญัติงบประมาณฉบับนี้เป็นพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปีงบประมาณ ๒๔๘๙ ซึ่งถ้าจะว่าไปแล้วก็หมายความว่าเป็นการงบประมาณที่ได้ทำขึ้นตามหลังเหตุการณ์ที่ได้คงค้างมา และส่วนมากของการที่จะดำเนินการให้เป็นไปตามงบประมาณก็ได้ผ่านไปมากแล้ว เพราะฉะนั้นรัฐบาลเห็นว่าเราจะมีโอกาสพิจารณากันให้ละเอียดถี่ถ้วนไม่ได้ ในข้อสงสัยหรือข้อข้องใจของท่านสมาชิกที่กล่าวมา ในงบ-

LIART

ประมาณนั้นอยู่ในงบประมาณ ปี ๒๕๕๐ แล้วแต่อย่างไรก็ดีเพื่อขจัดข้อข้องใจของท่านสมาชิกที่จะได้หมด ไป รัฐบาลก็ใคร่ที่จะขอชี้แจงว่าคั้งนี้ คือในข้อที่ ท่านสมาชิกได้สงสัยในเรื่อง คุณภาพของงบประมาณ นั้น เรื่องคุณภาพก็เป็นปัญหาใหญ่และเป็นเรื่องที่มีการโต้แย้งหรือมีการถกเถียงกันอยู่ มากแต่ในเรื่องคุณภาพของงบประมาณนั้นเราก็ตั้งใจจะเข้าใจได้เป็นสองนัย คือ คุณภาพทางวิธีการงบประมาณหรือคุณภาพอันแท้จริง ในการทำงบประมาณแผ่นดิน ก็เป็นธรรมดาที่รัฐบาลย่อมจะต้องเสนออง งบประมาณที่กล่าวต่อสภา และตามทีรัฐบาลได้อภิปรายในตอนต้นถึงว่างบประมาณนี้เป็น คุณภาพแล้วนั้น ก็หมายความว่า รายจ่ายวิสามันธุ์ นั้น สามารถจะใช้ได้ช่วย รายได้ปกติ หรือรายรับธรรมดาของรัฐ ก็หมายความว่า เรื่อง คุณภาพตามวิธีการ งบประมาณ ได้เข้าเป็นคุณภาพแล้ว แต่โดยเหตุที่เรามีรายจ่ายวิสามันธุ์ซึ่งถ้าพูดถึง วิธีการปฏิบัติ ไม่ว่าจะเฉพาะ ใน ประเทศไทยเท่านั้น แม้ในต่างประเทศอื่น ๆ ก็ไม่สามารถที่จะเอารายจ่ายประเภทนี้ มารวมเข้ากับงบประมาณซึ่งตั้งเป็นรายจ่ายวิสามันธุ์ และตั้งจ่ายจากเงินรายได้ปกติ และหวังว่า

ข้อข้องใจของท่านคงจะลดน้อยลงไปบ้าง แต่ ถ้าเราจะเพียงกันบอกว่า คุณภาพแห่งงบประมาณนั้นคั้งมีราย ได้พอเพียงทั้งรายจ่ายวิสามันธุ์และวิสามันธุ์แล้ว เราก็ต้องพูดถึงปัญหา ที่ว่าเป็นการคุณภาพอันแท้จริงช่วยในข้อนี้ข้าพเจ้าคิดว่า ไม่มีใครที่จะเถียงได้และจะต้องรับเพราะตัวเลขมันอยู่อย่างนั้นและเงินนั้นก็จะต้องใช้จากเงินคลังหรือเงินกู้ก็แปลว่าตามที่รัฐบาลได้แจ้งมาเมื่อกันว่าร่างพระราชบัญญัติงบประมาณนี้ ได้เสนอมาย โดยได้คุณภาพแล้ว และก็หมายความว่า งบประมาณนี้ได้คุณภาพตามวิธีการงบประมาณแล้ว แต่หากว่าถ้าเราจะเถียงว่ามีคุณภาพไม่แท้จริงก็ต้องรับเพราะตัวเลขมันอยู่ปฏิบัติไม่ได้ ถ้าจะให้คุณภาพอันแท้จริงตามความมุ่งหมายแล้วก็จะ เป็นปัญหาที่ใหญ่ และรัฐบาลทุกประเทศภายหลังจากสงครามนี้เผชิญและสำหรับรัฐบาลเราก็ต้องเผชิญ กับ ปัญหาที่ยิ่งใหญ่นี้ เช่น เคียวกัน และได้พยายามอย่างยิ่งในการที่จะทำงบประมาณให้ ได้คุณภาพอันแท้จริง แต่ท่านสมาชิกจะต้องเห็นใจว่ารายจ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งรายจ่ายวิสามันธุ์ในงบประมาณในรัฐบาลทุก พ.ศ. ไม่มีเลยที่จะทำ ให้งบประมาณได้เข้าสู่คุณภาพอันแท้

จริงได้ ถ้าจะให้งบประมาณที่ในตุลภาค อันแท้จริงแล้ว ก็จะต้องมีการปรับปรุง และทำการอย่างจริงจังในการตัดทอนรายจ่าย ซึ่งรัฐบาลพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่อยู่ในฐานะที่พึงจะกระทำไปเช่นนั้น เพราะเหตุว่าเป็นวิธีการที่รุนแรงและคิดว่ามีวิธีการที่เรามีโครงการดีกว่า และอาจจะได้ผลสัมฤทธิ์ความมุ่งหมายเช่นเดียวกัน ก็หมายความว่า การที่จะทำงบประมาณให้เข้าสู่ตุลภาค อันแท้จริงนั้น จะต้องใช้วิธีการ ซึ่งจะอำนวยความสะดวกได้โดยไม่เร็วเกินไปนัก และเรื่องตุลภาคของงบประมาณเท่าที่ข้าพเจ้าได้แถลงมานี้ก็เชื่อว่าคงจะทำให้ท่านสมาชิกคลายความสงสัยลงบ้าง

ส่วนข้อที่ท่านสมาชิกข้องใจเรื่องวิธีการงบประมาณของรัฐบาลนั้น ขอชี้แจงว่า งบประมาณประจำปี ๒๕๘๘ ยังไม่ทันได้เสนอสภาภักชนิปีใหม่แล้ว และตามกฎหมายก็ได้อนุมัติให้ใช้พระราชบัญญัติงบประมาณปีเก่าไปพลางก่อน เพราะฉะนั้นการใช้จ่ายที่ได้ดำเนินมาจึงได้ใช้จ่ายไปครบตัวเลขในปี พ.ศ. ๒๕๘๘ ซึ่งได้ผ่านการอนุมัติของสภามาแล้ว หากมีความจำเป็นในการใช้จ่ายเงินตามความจำเป็นที่นอกเหนือจากนั้นไป กระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ จะต้องเสนอ

เรื่องไปยังเจ้ากระทรวงเพื่อนำเรื่องเสนอให้คณะรัฐมนตรีได้พิจารณานุมัติ เมื่อคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นว่ามีความจำเป็นจริงก็ได้อนุมัติให้ตั้งเป็นเงินยืม และเมื่อได้รับอนุมัติในงบประมาณเป็นพระราชบัญญัติงบประมาณจากสภาแล้วก็จะได้ผลัดใช้คลังต่อไปในเรื่องการบริหารงานเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินแผ่นดินนั้น ส่วนมากที่ท่านสมาชิกข้องใจก็คือเกี่ยวกับการควบคุมรายจ่าย ซึ่งรัฐบาลได้คำนึงและได้วางวิธีการอยู่แล้ว เช่นกระทรวงการคลังได้วางระเบียบเกี่ยวกับการเบิกเงินไป แล้วเอาไปฝากธนาคารอื่นอย่างนั้น อย่างนี้ไม่ได้และการเบิกก็ต้องเบิกเงินที่ได้ใช้จ่ายไปแล้วจะเบิกเงินไปไว้ล่วงหน้าไม่ได้และกักรรมค อยู่เองในการใช้จ่ายเงินไป ก็ก่อนจะต้องได้รับการพิจารณาหรือการตรวจสอบอย่างกวดขัน และท่านสมาชิกได้กล่าวถึงตุลภาค และวิธีการงบประมาณและการใช้จ่ายเงินอย่างทู่แทจะเป็นการก่อให้เกิดเงินรั่วเพื่อรัฐบาลมีวิธีการอย่างไรหรือไม่ ในการที่จะแก้ปัญหาเงินเพื่อน รัฐบาลขอตอบว่าการที่แก้ปัญหาเร่ตงเงินเพื่อนนั้นเราได้มีการประชุมกันอยู่เสมอในเรื่องนี้ และถือว่าเป็นปัญหาที่ใหญ่ในที่ประชุมคณะ

LIART

รัฐมนตรีเวลานี้ คณะรัฐมนตรีได้ปรึกษากันอยู่ในเรื่องที่จะแก้ปัญหาเรื่องเงินเพื่อและปัญหาของแพง แต่อย่างไรก็ตาม การที่จะแก้ปัญหาเรื่องนี้ท่าน สมาชิกก็คงจะเห็นว่ารัฐบาลได้เสนอ ร่าง พระราชบัญญัติมาหลายฉบับ ว่าด้วยวิธีการในการที่จะแก้ปัญหาเรื่องเงินเพื่อ และ ของ แพง และการแก้ปัญหาเรื่องนี้เราไม่ได้แก้วันด้วยวิธีการอย่างหนึ่งอย่างใด โดยวิธีการเดียว เราจะต้องใช้ร่วมด้วยกันหลายวิธี และการที่จะ ได้ผล อย่างไร นั้น ก็จะต้องรอดูผลก่อนและวิธีการต่าง ๆ เราก็ได้เริ่มทำกันไปแล้ว และการที่เงินเพื่อนี้โดยมากก็เพื่อไปตาม สถาน การณ์ เป็นส่วนใหญ่เพราะเราจะเห็นได้ว่า เมื่อก่อนสงครามเรามี ธนบัตร ออก ไม่กี่ร้อยล้านบาท ดูเหมือน สามร้อยล้านบาทหรืออย่างไรจำนวนนี้ แต่ปัจจุบันนี้เรามีธนบัตรออกถึง สองพันล้านบาท และเหตุที่จำนวนเงินได้เพิ่มขึ้น มากมายเช่นนี้กับราคาสินค้าในตลาดก็มากพอที่อยู่ และ รัฐบาลก็ได้พยายามที่จะแก้ปัญหาเรื่องนี้ รวมถึงเรื่องปัญหาของแพงด้วย และรัฐบาลคิดว่าเมื่อ ได้แก้ปัญหาเรื่องเงินเพื่อนี้ตกลงแล้วปัญหาเรื่องของแพง ก็คงจะลดลงตามตัวเงินนี้ด้วย เมื่อพูดถึงภาวการณ์

ใช้จ่ายเงินของประเทศ ก็ควรด้วยการ ใช้จ่ายเงินในการซ่อมแซมสถานที่ราชการนั้น ท่าน สมาชิก ส่วน มากเป็นห่วงเป็นใยว่าเรื่องนี้รัฐบาลได้ดำเนินการและจัดการไปอย่างไร แต่ไหนโดยเนเฉพาะงบประมาณ พ.ศ. ๒๔๘๘ ก็ได้จ่ายไปแล้ว และ รัฐบาลเห็นว่าเรื่องที่เราจะทำการอะไรใหญ่โตย่อมกระทำไม่ได้เพราะ ตัวเลขในงบประมาณก็บอกอยู่ในวงเงินที่จะเบิกจ่ายได้ อีกประการหนึ่งก็ต้องพิจารณาถึงระยะเวลาด้วย นอกจากนั้นปรากฏว่า สถานที่ราชการต่าง ๆ เวลานั้นได้เก่าชำรุดทรุดโทรมลงเป็นอันมาก ข้าวของเครื่องใช้ต่าง ๆ ก็แพงเกี่ยวกับค่าก่อสร้างได้แพงขึ้นอีก และงบประมาณต่างๆ ก็ได้พยายามให้ ไปเท่าที่จะพยายาม จัด ให้ได้ชื่อว่าที่ ให้ ไปนั้นคงจะเป็น การเพียงพอ แต่ไม่ถึงกับจะทำการ ใหญ่โตเพื่อจะส่งเสริมต่อไปให้ใช้ได้และ อยู่ในสภาพที่ถาวรต่อไปเท่านั้น และเรื่องสิ่งของเครื่องใช้ นั้นจะได้พิจารณากัน ในงบประมาณ ปี ๒๔๙๐ ส่วนที่ท่านสมาชิกเป็นห่วงเป็นใยว่าปัญหาเรื่องคนนั้น คือ ปัญหาเรื่องตัวข้าราชการซึ่งเป็นกรณีของทางรัฐบาล เกรงว่าจะได้คนไม่ดีและบางที อาจจะเป็นกรณีอย่างที่ว่าเหลืองาน หรือ

LIRT

ลังงานและได้ตั้งปัญหาถามรัฐบาลว่ารัฐบาลได้ดำเนินการอย่างใดในการที่จะให้สมรรถภาพของข้าราชการได้ดำเนินไปด้วยดีอย่างยิ่งในข้อนี้รัฐบาลก็ได้ตระหนักอยู่เหมือนกัน และในการเสนองบประมาณประจำปี ๒๔๕๐ และรัฐบาลนี้ก็ได้ออกแถลงต่อสภาแล้วว่าจะได้เริ่มปรับปรุงและดำเนินการเกี่ยวกับฐานะของข้าราชการ เพื่อให้มีคุณภาพดีกว่าที่เป็นอยู่เวลานี้อย่างยิ่ง และตามที่ท่านสมาชิกได้กล่าวถึงเรื่องเงินบำรุงชนบทในจำนวน ๕๐ ล้านบาทนั้น สังเกตที่ท่านสมาชิกเป็นห่วงเป็นใยในเรื่องที่ได้ดำเนินการไปตามโครงการนั้นแล้วอย่างไรบ้าง และได้มีการไปเพียงใดแล้ว ในเรื่องนี้ท่านสมาชิกดำเนินการเองก็สนับสนุนในการที่จะให้รัฐบาลได้รับอนุมัติเงินจำนวนนี้ไปดำเนินการตามโครงการของรัฐบาล รัฐบาลก็ได้มีกรรมการเกี่ยวกับการดำเนินงานตามโครงการนี้แล้ว ก่อนที่ท่านสมาชิกจะมีข้อสงสัยหรือมีข้อข้องใจอย่างไรในกรณีนี้ท่านก็อาจจะแสดงความกตัญญูเห็นของท่านได้ในภายหลัง และท่านสมาชิกยังเป็นห่วงเป็นใยในข้อที่ว่า เงิน ๕๐ ล้านบาทที่จะนำไปใช้ในการบำรุงชนบทนี้เดิมอยู่ในงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ.

๒๔๔๘ หรือไม่ เรื่องนี้ก็ทำให้ความเข้าใจกันแล้วว่าจะได้ตัดออกเป็นเงินทุนต่างหากสำหรับใช้จ่ายในการดำเนินการตามโครงการส่งเสริมเศรษฐกิจของท้องถิ่น ส่วนวิธีการและรายละเอียดในการดำเนินการนั้นถ้าหากว่าท่านสมาชิกจะได้สงสัยหรือข้อข้องใจประการใดก็อาจจะพูดได้ในตอนหลัง

นายประทุม รมยานนท์ : ข้าพเจ้าได้ตรวจดูร่างพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๔๕๐ นี้แล้ว โดยเฉพาะรายการในงบประมาณนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะผ่านไปได้ เพราะเหตุว่าเป็นเรื่องที่ได้ผ่าน มาบ้างแล้วแต่ โดยเฉพาะ รายการ บาง รายการ ซึ่งเป็นรายการที่จะนำไปใช้ในระยะหลังนี้ข้าพเจ้ามีความสงสัยบางประการ ในงบประมาณของกรมชลประทานนี้ คณะกรรมาธิการได้ตัดค่าเครื่องแบบซึ่ง ขอน ข้าพเจ้าอยากจะเรียนชี้แจงสักเล็กน้อยว่า พนักงานปีต-เปิด ประตูกักตุนงานต่างๆ กักตุนและถึงแม้ว่ายามกักตุน ทางราชการได้จ่ายเครื่องแบบประจำปีเสมอมา แต่เวลาสงครามนี้ไม่ได้จ่ายเครื่องแบบเลย คนงานต่างๆ ที่กล่าวมาแล้วต้องให้เครื่องแบบ ปู่ปะ นำรังเกียจบางที่นุ่งผ้าขาวม้าก็มี ในงบประ

LIRT

มาเสนอมาหนึ่งหมื่นบาท แต่กรรมมาธิการตัดยอดเสีย แปด พันบาทคงเหลืออีกสองพันบาทข้าพเจ้าเกรงว่าจะตัดเครื่องแบบไม่พอ และเมื่อได้พูดถึงเรื่องเครื่องแบบแล้วก็เลยอยากจะพูดถึงเรื่องรายการจ่ายอีกรายการหนึ่งคือ กรมชลประทานเสนอความประสงค์ที่จะขอลอกคลอง แต่กรรมมาธิการได้ผลักเงินเอาไปให้เพียง สี่แสนบาทและตลอดเวลาที่แล้วมา ไม่ได้มีการขุดคลอง และข้าพเจ้าสงสัยว่าเงินจำนวนนี้กรมชลประทานจะสามารถขุดคลองคุดแล้วหรือ ประการที่ ๓ ก็คือเรื่องการชลประทานราษฎร ในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นผู้ควบคุมการชลประทานราษฎรนั้นมาแต่ก่อนได้รับเงินปีละสองแสน บาทและตลอดที่ข้าพเจ้ารับราชการมานั้นจนถึงเดือน พฤษภาคม ซึ่งเป็นเดือนที่ข้าพเจ้าลาออกข้าพเจ้าจำได้ว่ายังไม่ได้รับเงินรายนี้เลยจนบัดนี้ และก็ถือว่าเงินจำนวน ที่ตั้งจ่าย นี้รัฐบาล ได้เพิ่มขึ้นถึง ๕ เท่า เป็นจำนวนเงิน ๑ ล้าน ๖ แสนบาท ข้าพเจ้าจึงสงสัยว่าเงินจำนวน ๒ ล้าน ๖ แสนบาทนั้นยกเอาไปให้ในงบประมาณปี ๒๔๙๐ จะดีกว่าแต่ข้าพเจ้าได้ทราบว่ากรรมมาธิการได้ผลักเงินยอดนี้ให้สำหรับการชลประทานท้องที่อีก จำนวน ๑ ล้าน ๖ แสนบาท

ด้วย และเรื่องนี้มีความมุ่งหมาย ประการใดข้าพเจ้าอยาก จะขอทราบจากรัฐบาลเสียก่อน แล้วข้าพเจ้าจะได้อภิปรายต่อไป

นายวิจิตร ภูลีตานนท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ข้อที่ท่านสมาชิกซักถามนี้เป็นเรื่อง ในรายละเอียดซึ่งเจ้าหน้าที่ คงจะชี้แจงได้ใน ตอนที่จะได้ พิจารณา ในวาระที่ ๒ แต่อย่างไรก็ดีเมื่อท่านสมาชิกได้ถามแล้ว ก็พอจะชี้แจงในหลักการ ได้กว้าง ๆ ดังนี้ว่า ในรายจ่ายที่ได้ตั้งไว้นั้นก็ตั้งโดยพิจารณาตามความจำเป็นและกำลัง หรือ ความสามารถของเจ้าหน้าที่ในการที่จะปฏิบัติงานไปได้ และถ้าท่านสงสัยว่าตั้งเงินไว้เท่านี้เท่านี้ สันนิษฐานแล้วจะสามารถ ทำงานไป ได้หรือไม่ เพราะว่าตั้งเงิน ไป ก็เหลือเวลาอีกเพียงเดือนเศษเมื่อตระหนัก ข้าพเจ้า ได้ชี้แจงแล้วว่างบประมาณนั้น ตามที่ได้ตั้งตัวเลขในงบประมาณปี พ.ศ. ๒๔๙๙ นั้น ถ้าหากว่ามีความจำเป็นจริง ๆ เพื่อประโยชน์ในการที่จะบำรุงท้องดินและ ราษฎร ซึ่งเจ้าหน้าที่เกี่ยวข้องได้ชี้แจงความจำเป็นขึ้นมา ก็อาจจ่ายไปก่อนโดยเป็นเงินยืม และเมื่อได้รับอนุมัติ งบประมาณไปแล้วก็คงจะเบิกและผลักใช้ต่อไป

นายประทุม รมยานนท์ : ข้าพเจ้ายังสงสัยและเห็นใจท่าน รัฐมนตรีว่าการ

กระทรวงการคลัง เพราะว่าไม่ทราบรายละเอียด แต่อย่างไรก็ตามเงินที่มีย้ายไปก่อนนั้นไม่มีเงินเป็นจำนวนแสน ๆ ข้าพเจ้าทราบดี ถึงกระนั้นข้าพเจ้าก็หมายความว่าในเรื่องค่าเครื่องแบบของคนงานนั้น ตัดออกเพราะอะไร

นายวิจิตร ลุลิตานนท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) :
ในเรื่องเครื่องแบบนี้ ในการทำงบประมาณปี พ.ศ. ๒๔๘๕ นั้น รัฐบาลได้ถือหลักตั้งหน้า เครื่องแบบนี้ไม่ให้เว้นแต่ที่มีกฎหมายบังคับไว้ในนั้นว่าต้องมี เช่นทหาร และพนักงานไปรษณีย์ เป็นต้น ถ้าหากว่าไม่มีกฎหมายรับรองแล้วก็ไม่ให้เครื่องแบบ เพราะเหตุว่าสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายมาก

นายอรุณ แสงสว่าง วัฒนะ :
ข้าพเจ้าก็พร้อมที่จะอนุมัติสำหรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะเหตุว่าที่รัฐบาลแถลงมาแล้วว่าเป็นการทำงานประมาณสำหรับปี ๒๔๘๕ ซึ่งอีกเดือนกว่าๆ ก็จะหมดแล้ว เพราะเหตุนี้เห็นใจรัฐบาลเหมือนกันที่ต้องทำตามแบบในเรื่องงบประมาณนี้แต่ข้าพเจ้าขอแสดงความความคิดเห็นของข้าพเจ้าในเรื่องการทำงานไว้ด้วยว่า ในร่างงบประมาณฉบับนี้ ปรากฏว่าได้มีการตัดค่าใช้จ่ายของสำนักงานเลขาธิการพัฒนา

สภา การที่ได้มีการตัดค่าใช้จ่ายของสำนักงานเลขาธิการพัฒนาสำนักงานในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นสมาชิกพัฒนาสภา รู้สึกว่าไม่สมควรจะกระทำเช่นนั้น เพราะว่าการที่กรมวิธีการได้ตัดค่าใช้จ่ายออกไป มีค่าเครื่องเขียนแบบพิมพ์และค่าเชื้อเพลิง ค่ายานพาหนะต่าง ๆ เหล่านี้ ในการปฏิบัติงานของสำนักงานเลขาธิการพัฒนาให้รวดเร็วและเรียบร้อยสำหรับกาที่นำส่งหนังสือและติดต่อกับสมาชิกต่าง ๆ นั้น ก็จำเป็นที่จะต้องใช้น้ำมัน เชื้อเพลิงและยานพาหนะเป็นสิ่งสำคัญ และเมื่อถูกตัดออกเช่นนั้นแล้วก็ไม่เป็นการสมควร ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการที่กรมวิธีการ ที่รัฐบาลก็ตัดไปตัดงบประมาณของสำนักงานเลขาธิการพัฒนาซึ่งเราถือว่าเป็นองค์การอันหนึ่งของระบบประชาธิปไตย ก็จะต้องคำนึงถึงผลได้ผลเสียให้มากที่สุดหน่อย เพราะเมื่อเวลาที่จะทำงบประมาณเข้าไปนั้น เลขาธิการพัฒนาและสำนักงานเลขาธิการพัฒนาก็ย่อมต้องงบประมาณเสนอเข้าไปในครั้งนั้น ข้าพเจ้าก็รู้สึกว่ารัฐบาลได้ตัดรายจ่ายออกไปตอนหนึ่งแล้ว เมื่อมาสู่สภาผู้แทนกรรมการของสภาผู้แทนก็ยังตัดลงไปอีก ถ้าโดยมารยาทแล้วกรรมการกิจการกิตติ รัฐบาลกิตติจะต้องไม่กระทำการให้กระทบกระเทือนถึงรายจ่ายของพัฒนา

LIRT

สภาในการที่ตั้งไว้ ถ้าหากว่ามีการตัดไปตัด
 มา เช่น สภาผู้แทนที่ตัดของพฤษภาคม ได้ขึ้น
 เมื่อร่างพระราชบัญญัติขึ้นผ่านมาถึงพฤษภาคม พฤษภาคมก็อาจจะตั้งงบประมาณค่าใช้จ่ายบางอย่างของสภา ผู้แทนก็จะทำให้เกิด
 ความไม่พอใจในการปฏิบัติงานกันได้ ใน
 ทางมารยาทนั้น ไม่เป็นการสมควรในการที่
 จะไปตัดค่าใช้จ่ายอะไร ต่อย่างใด ว่าง ๆ
 ออกสำนักงาน เลขาธิการ ของสภา โตสภา
 หนึ่ง บางทีอาจจะคิดว่าเมื่อตั้งไปโดยไม่
 ให้มีการกระทบกระทั่ง เช่น อาจจะ ทำให้
 เกิดพุ่มพวยในการใช้จ่าย ขึ้นข้าพเจ้า
 คิดว่าเราจะแก้ไขได้โดยวิธีการ ที่เราควรจะ
 ตั้งกรรมการควบคุมรายรับและ รายจ่าย
 ของสภานั่นขึ้นเพื่อให้สภาเป็นเอกเทศ ไม่
 ให้แต่ละฝ่ายมากระทบ กระทบซึ่งกันและ
 กัน และให้เป็นการเสรีในการที่จะบริ-
 หารงานของสภาไปได้ ไม่เกิดการที่จะมี
 อำนาจเข้าไปครอบงำ รัฐบาลก็ไม่ควร
 เข้าควบคุมการใช้จ่ายของสภา และสภาผู้
 แทนไม่ควรเข้าก้าวก่ายตัดค่าใช้จ่ายหรือราย
 การในงบประมาณของพฤษภาคม และใน
 ทำนองเดียวกันพฤษภาคม ก็ย่อม รักษาการ
 ยาทในการที่จะไม่เข้าไปตัดและเกี่ยว ข้อง
 กับงบประมาณของสภาผู้แทน นี่เป็นการ
 รักษาการยาทและเป็นการ ที่ชอบด้วยวิธี
 การ ส่วนในข้อที่รัฐบาลได้ชี้แจงมาแล้ว

ในข้อที่ว่างงบประมาณ พ.ศ. ๒๔๘๕ นี้
 จะสิ้นสุดลงในเวลาอีกเดือนเศษ ๆ และ
 ได้ช่วยแก้ไขข้อข้องใจในการที่สมาชิกสงสัย
 ว่าเมื่ออนุมัติงบประมาณนี้ไปแล้วการใช้
 จ่ายที่เป็นไปในทางพุ่มพวยที่ชอบใช้คำว่า
 เบิกตัดก็มี ฉะนั้นแล้วจะต้องส่งคืนใช้ไม่ได้
 ข้อนั้นรัฐบาลได้ชี้แจงแล้วก็รู้สึกพอใจ และ
 ขอฝากข้อสังเกตไว้ว่าขอให้รัฐบาล รมัต
 ระวังอย่างยิ่งในเรื่องเหล่านี้เพราะว่าเป็น
 วิชาปฏิบัติที่สืบเชื้อ ไขกันมาจนเกือบเป็น
 ประเพณีและติดนิสัยบรรดาข้าราชการทุก
 หน่วยราชการที่พยายามเบิกตัดไป อย่าง
 ไรก็ตามในเมื่อรัฐบาล ได้รับ ร่องเช่นนั้น
 แล้ว ข้าพเจ้าเป็นห่วงแต่อย่างอยากใหญ่ปฏิบัติ
 ตามโครงการที่ได้ตั้งมาทุก ๆ ทาง เมื่อ
 สภานี้ได้ผ่าน พระ ราช บัญญัตินี้ไปแล้ว
 ขอให้พยายามทำให้เกิดผลตามนั้นจริง ๆ
 เมื่อเราตั้งจ่ายไปแล้วและอนุมัติให้จ่ายไป
 แล้ว ควรจะได้พยายาม รับผิดชอบทำให้เกิดผล
 ได้จริง ๆ เป็นการช่วยในการบูรณะประ
 เทศตามที่เสนอเข้ามาไม่ใช่ว่าเสนอเข้าไป
 แล้วทำไม่ทัน ก็เลยหมดไป ฉะนั้นก็จะ
 เป็นการใช้จ่ายในทางพุ่มพวย จึงได้ตั้ง
 ข้อสังเกตไว้

นายวิจิตร ดุสิตานนท์ (รัฐ
 มนตรว่าการกระทรวงการคลัง) : การ
 งบประมาณแผ่นดินนั้นตามกฎหมายก็เป็น

หน้าที่ของรัฐบาล และการที่รัฐบาลได้
ทำงานประมาทแผ่นดินเสนอมานี้ก็ได้ทำ
ตามระเบียบแบบแผนที่ถูกกฎหมายได้ให้อำ
นาจไว้ทุกประการ เพราะฉะนั้นก็ไม่น่า
มีปัญหาที่เกี่ยวกับมารยาทหรือไม่มารยาท
ทั้งที่ท่านสมาชิกได้กล่าว ถ้าท่านสมาชิกมี
เรื่องที่จะสงสัยเป็นอย่างอื่น นอกจากนั้นก็
เป็นเรื่องที่สภาฯ จะพิจารณาหรือวินิจฉัยไป

น.อ. กาจ เก่งระดมยิง : ข้าพ
เจ้าก็คิดใจในเรื่องแบบ ก็ว่าในทางการ
ทำงานประมาทนั้นมิใช่ให้ทำภายในเดือน
พฤศจิกายน ที่นั่นแทนที่จะเป็นเดือนพฤศ-
จิกายนก็กลายเป็นมาเสนอในปีนั้น ปีนั้นก็
ไม่เห็นเสียอีก เสียเวลามาเล็กน้อย ใน
ลักษณะนี้อาจจะทำได้ ข้าพเจ้าคิดว่าอาจ
จะแปลความหรือทำได้เป็น ๒ วิธี วิธีที่
หนึ่งก็จะประกาศใช้งบประมาณที่ใช้แล้ว
ในปีกลายนี้ และใช้ต่อมาในปี ถ้าหาก
ว่าเงินไม่พออะไรไม่พอก็ของงบ ประมาท
เพิ่มเติมตามแบบที่เคยทำมาแล้วทางหนึ่ง
แต่วิธีนี้เป็น การเบาแรงที่เรา ไม่ต้องรอ
พันในสิ่งที่ทำการมาแล้วตั้งแต่ต้นปีมาจน
ถึงบัดนี้ หรือออกนัยหนึ่งการทำงานตั้งแต่
ต้นปีมาจนถึงบัดนี้ และงบ ประมาทที่
เลยไปจากนั้นก็เป็นการที่ไม่ตรงกับความเป็น
จริง และอีกประการหนึ่งจนจะสิ้น
ปีแล้ว คือมีการตัดปีไม่ตัดปีเหล่านักเกิด

ขึ้นในบางกรมบางกระทรวงใช้จ่ายเงินไม่
หมดก็ขอถอนขาดเลยไป ๓ เดือนไปใช้
จ่ายในปีหน้าเป็นต้น ถ้าหากว่าเราใช้พระ
ราชบัญญัติงบประมาณปีกลายนี้ ปัญหา
ข้อนี้ก็คงจะหมดไปได้ หรือออกนัยหนึ่ง
ซึ่งเป็นวิธีที่สอง หมายความว่าว่างประ-
มาทที่เสนอมานี้ในร่าง พระราช บัญญัติ งบ
ประมาทนี้อย่างไรเสียก็จะไม่ทันในปีนี้เป็น
แน่นอน เพราะไม่ก็วันก็จะสิ้นปีแล้ว ก็จะ
ได้ใช้อำนาจในกฎหมายที่บัญญัติไว้ว่าถ้า
งานประมาทของปีนั้นออกไม่ทันแล้วรัฐบาล
ก็ควรใช้วิธีการอย่างที่ว่านี้ หมายความว่า
ว่าของงบประมาทปีหน้า ถ้างานประมาทปี
หน้ายังไม่มาก็ใช้งบประมาทปี ๒๕๕๕ นี้
เป็นเครื่องมือสำหรับดำเนินการแล้วก็อย่าง
ที่ว่าแล้วว่าเป็นการยุ่งยาก ในการตัดปีนั้น
แต่ตามที่มันเป็นจริงนั้นรู้สึกว่าได้ดำเนินการ
ไปตามแต่จะได้ลักษณะอาคารของชาติบ้าน
เมืองนั้นตามความเข้าใจก็เป็น ที่แน่ชัด ว่า
ต้องมี โครงการ ต้องมี วิธีการ ดำเนิน การ
ล่วงหน้าและในการทำงานประมาทเจ้าหน้าที่
ก็ต้อง ดำ เนิน งาน ไปตาม ความ คิด และ
ความตั้งใจด้วยความถูกต้อง และเรียบร้อย
ถ้าหากว่าเรา ให้ใช้วิธีการ อย่างที่ว่าให้
ใช้งบประมาทปี ๒๕๕๕ สำหรับปี ๒๕๕๐
ทั้งปีเช่นนี้แล้วเป็นทางไม่ก็อย่างที่ว่ามา
แล้วเมื่อตะกอนและไม่ตรงกับความเป็นจริง

LIART

ตาม นัยแห่งกฎหมายที่ได้อนุญาตไว้ หมายความว่าหากว่างงบประมาณเป็น ยังไม่ทันสิ้นศึกใช้งบประมาณปี ก่อน ก็แล้วกัน ข้าพเจ้าคิดว่าอย่างนั้นจะเป็นการสะดวก

เพื่อกิจจะได้ทำความเข้าใจตรงที่ความมานะ ข้าพเจ้าอยากขอให้ท่านประธานพิจารณาว่าจะควรวางแบบไว้อย่างไรหรือไม่ในลักษณะเช่นนี้ นั้นเป็นประการหนึ่งในเรื่องที่สองในการดำเนินการงานต่าง ๆ ของชาติบ้านเมืองนั้น ย่อมมีโครงการที่จะดำเนินการเช่น อย่างเงินรายได้จะไม่สมดุลกับรายจ่ายอะไร ไปบ้างก็หมายถึงว่าเป็นการสำคัญและถ้าหากว่าในบางคราวเรามีทุน แต่ น้อยและ ใช้จ่ายมา จนเกินตัวหลายเท่าเช่นนั้นข้าพเจ้าคิดว่า เป็น วิธีการที่ไม่เหมาะสม เว้นแต่คิดแล้วว่าทำไปเพื่อประโยชน์แก่ประเทศชาติเหลือเกิน เช่นนั้นจึงควรยอม ในลักษณะที่จะเป็นไปได้ด้วยดี ถ้าหากวางวิธีการดังกล่าวมาแล้วนั้นและให้ โกล้เคียง กับรายได้ที่เราได้รับเงินเข้ามาสู่กระทรวงการคลัง ถ้าหากว่าเรามีรายได้เพียง ๑ แล้ว มีรายจ่าย ๑๐๐ เท่าเช่นนั้น ข้าพเจ้าคิดว่าประเทศชาติของเราจะ ตั้ง อยู่ ให้มั่น คง กระจะไร ได้ ประชาชนพลเมืองก็จะวิตกกังวลในจิตใจ ในข้อที่ว่าดำเนินการเกินตัวท่านเองนั้นซึ่ง

ข้าพเจ้าคิดว่าคงจะ ไม่เป็นผิด เป็น แน่ แต่ก็มีข้อยกเว้นในทางที่ว่า จะ ได้ประโยชน์แก่ประเทศชาติ ที่อย่างมีความจำเป็นจริง ๆ เช่นนั้นแล้วข้าพเจ้าก็พร้อมที่จะเทกระเป่าให้ทำได้อย่างเต็มที่ ถ้าไม่มีเหตุผลอย่างที่ว่าแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะให้ใกล้เคียงกับจุดสมดุลที่ว่ากระจะมั่ง อีกประการหนึ่งข้าพเจ้าจะขอให้ท่านประธานวินิจฉัยว่าจะควรประการใด ในประการที่สองนี้เกี่ยวกับการเสนองบประมาณ โดยเฉพาะจะเป็น หลักเกณฑ์อัน ใหญ่ว่าควรประการใดเพียงไรหรือไม่ หรือทางรัฐบาลจะแสดงการให้สภา ให้ท่านสมาชิกทราบ ยิ่ง กว่าที่ กล่าวมาแล้ว ข้าพเจ้าก็จะขอฟัง

ประธานพฤษสภา : วิธีที่เราจะดำเนินการอย่างไรนั้น ข้าพเจ้าคิดว่าเมื่อรัฐบาล ได้เสนอเป็น ร่าง พระราชบัญญัติมาแล้ว ท่านควรจะพิจารณาว่าจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินั้นหรือไม่เท่านั้น เพราะเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ได้ค้างมาแล้วตั้งแต่ไหนแต่ไร ปัญหาเรื่องนั้นข้าพเจ้าตอบ ได้เพียงเท่านี้ ซึ่งการที่จะให้รัฐบาลช แจงเพิ่มเติมอีกนั้นก็ได้ชี้แจงมาพอควรแล้ว และนอกจากนั้นแล้วจะมีท่านผู้ใดคิดจะอะไรอีกหรือไม่

นายศิริ ชาดินนท์ : ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยเฉพาะรายจ่ายนั้น ข้าพเจ้าเองก็มีเวลาที่จะได้ดูน้อยเหลือเกินเพราะฉะนั้นจะมีเวลาพิจารณารายละเอียดไม่ได้ และข้อสงสัยก็อาจจะพิจารณาแปรญัตติในชั้นกรรมาธิการได้ แต่ข้าพเจ้ายังสงสัยอยู่อันหนึ่งคือรายรับซึ่งท่านรัฐมนตรีกล่าวว่าคณะกรรมการได้ท้วงมาว่ารายรับควรจะมีมากกว่านี้ เพราะฉะนั้นในการที่ได้มาท่านจึงหมายความว่ามีการรั่วไหลออกไปมาก ข้าพเจ้าจึงใคร่ที่จะเรียนถามรัฐบาลว่าในการรั่วไหลออกไปนี้มีเหตุผลประการใดและรัฐบาลได้จัดการป้องกันเพื่อมิให้รั่วไหลออกไปประการใดหรือไม่ เพราะข้าพเจ้าได้ทราบการรั่วไหลนั้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งมักจะเป็นเกี่ยวข้องกับรถไฟ ซึ่งรัฐบาลคงจะทราบดี และอีกประการหนึ่งก็คือเรื่องเกี่ยวกับการบำรุงเศรษฐกิจในชนบท ที่ตั้งวงเงินไว้ ๕๐ ล้านบาทเพราะว่าตามโครงการอันนี้ ในคำแถลงบอกว่าการที่จะบำรุงชนบทถึง ๓,๕๐๐ ตำบล มีหมู่บ้าน ๓๙,๐๔๐ หมู่บ้านและฐานะที่ข้าพเจ้าเคยอยู่กรุงเทพมหานครก็มีข้อ

สังเกตว่าคณะกรรมการอำเภอและคณะกรรมการจังหวัดทุกจังหวัดก็มีโครงการในการดำเนินงานของตน และถ้าหากว่ากระทรวงมหาดไทย ออกคำสั่งไปใหม่ เข้าใจว่าทุกอำเภอและทุกจังหวัดจะต้องจัดการตามโครงการใหม่ และถ้าจะพูดอีกด้านหนึ่งแล้วโครงการอันนี้ก็มิใช่จะทำไปได้ทุกแห่งเมื่อไร จะทำได้ก็แต่เพียงบางแห่งเท่านั้น และบางที่ก็เกิดการขัดข้องเพราะน้ำไม่มีบ้างอะไรทำนองนั้น แต่ข้าพเจ้าวิตกว่าเงินจำนวนนี้อาจจะเอาไปละลายเสียเปล่า ๆ - ก็ได้โดยไม่ได้ผลอะไรเลย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าใคร่จะขอให้ใคร่ครวญดูให้รอบคอบในเรื่องนี้ และอีกประการหนึ่งคือเมื่อคณะกรรมการจังหวัดและอำเภอเสนอโครงการแล้วเขาถือหลักอะไร ซึ่งข้าพเจ้าเป็นห่วงอยู่ว่าเงินก้อนนี้อาจจะเกิดเสียหายได้ อีกประการหนึ่งข้าพเจ้าเองก็เคยได้เดินทางไปทั่วประเทศถึง ๔ ปี ในสมัยนั้นมีการแจกพันธุ์ฝ้าย แต่ไม่ได้รับผลอะไรเลยมีการเสียหายเสียก่อนที่ฝ้ายจะออกดอกผล เพราะฉะนั้นเรื่องนี้อาจจะเรียนถามทางรัฐบาลว่าจะได้ผลอย่างไร และมีโครงการพิเศษอย่างไรในการที่จะไม่

ให้เงาแก่ถนนต้องเสียหาย และข้าพเจ้า
เกรงว่าจะไม่ได้ผลสม ความมุ่งหมาย ตาม
โครงการนั้น

นายจิตร ลulitanนท์ : (รัฐ-
มนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) ตาม
ที่ท่านสมาชิกได้สงสัยเรื่อง รายรับว่าร่าง
พระราชบัญญัติที่รัฐบาลเสนอมา มีจํา-
นวน ๕๐๙ ล้านบาท แต่รัฐบาลได้แถลง
ไว้ว่าในชนกกรมการของสภาผู้แทนได้
คิดว่าจะเก็บได้ถึง ๕๒๐ ล้าน และ เมื่อ
ได้มีการแก้ไขในร่างพระราชบัญญัติ
นั้นก็เป็นเพราะเหตุว่าทางสภาผู้แทนเพียง
แต่ตั้งข้อสงสัยไว้ว่ารายรับควร จะ ได้ สูง
กว่านั้น แต่สำหรับจำนวนตัวเลขที่จะ
แสดงในงบประมาณก็คงจะไม่มีปัญหาใน
การรวบไหลในทางใด ทั้งที่ท่านสมาชิก
ข้องใจ และ ตัวเลขที่แสดงไว้ในงบ
ประมาณก็เป็นการประมาณหมายความว่า
จะหรือมากกว่านั้นก็ได้ แต่อย่างไรก็ดี
รัฐบาลก็มีตัวเลขที่จะแสดงต่อท่านสมาชิก
ได้ว่า ปัญหาเรื่องการรวบไหลจะได้ไม่ต้อง
วิตก เพราะเหตุว่าในระยะ ๘ เดือนที่ผ่าน
มานี้ เราได้เก็บรายได้มาแล้ว ๕๐๙ ล้าน
บาท เดือนหลัง ๆ เก็บได้เดือนละ ๕๐
กว่าล้านทุกเดือน เรายังมีเวลาอีก ๓
เดือน และข้าพเจ้าคิดว่าใน ๓ เดือนนั้น
ตัวเก็บได้ในระยะคงที่เราก็จะเห็นได้ไม่ต่ำ

กว่า ๑๖๐ ล้านบาทและเมื่อเอามารวม
กันแล้วก็จะถึง ๕๖๐ ล้านบาท ซึ่งปัญหา
มันเรื่องการรวบไหลที่ท่านสมาชิกข้องใจนั้น
ความจริงเรื่องรัฐบาลได้แถลงไว้ต่อสภา
ผู้แทนแล้วว่า จะ พยายามที่จะหาทางเร่ง
รัดและปรับปรุงรายได้โดยดึงกับตังกอง-
ปราบภาษีอากรขึ้น และมีหน้าที่ในการจัด
การปราบปรามผู้หลบหลีกเลี่ยงภาษีอากรแล้ว
ซึ่งหวังว่าข้อข้องใจของท่านสมาชิกนั้นก็
คงจะคลายลงได้ และตามที่ท่านสมาชิก
ได้ข้องใจในเรื่องที่เกี่ยวกับเงินทุนสำหรับ
บำรุงชนบทของถนน ความจริงเป็นเรื่อง
รายละเอียดปลีกย่อยซึ่งท่านสมาชิกก็อาจ
จะได้ทราบอยู่แล้ว และหากว่าท่านสมาชิก
มีข้อข้องใจอย่างไรในการดำเนินการเกี่ยว
กับการนี้ก็อาจจะสอบถามทางคณะกรรมการ
ซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับการนี้โดยตรง

หลวงอรรถกัลญาณวินิจ : ตาม
ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ ประจำปี
งบประมาณฉบับนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่มี
ปัญหาอะไรมากมาย เพราะเหตุว่าท่าน
รัฐมนตรีว่าการคลังก็ได้แถลงแล้วว่าเป็น
เรื่องที่ไต่ไซ่ไปเป็นอันมากแล้ว ซึ่งข้าพ-
เจ้าคิดว่าเงินในงบประมาณนี้ไต่ไซ่ไปแล้ว
ไม่ต่ำกว่า ๘๐ เปอร์เซ็นต์ แต่อย่างไร

กิตติคุณของข้าพเจ้ามีที่อยู่ที่อันหนึ่งคือ ข้าพเจ้าใคร่ที่จะเสนอให้รัฐบาลได้มีคณะกรรมการปรับปรุงรายได้รายรับและรวมถึงรายจ่ายของประเทศด้วย คณะหนึ่ง อย่างเช่น คณะกรรมการ ก.พ. และขอที่ข้าพเจ้าเสนออีกก็คือว่า รวง พระราชบัญญัติงบประมาณที่เสนอกันมาปีหนึ่ง ๆ นั้นการที่มัตตาทอนหันในชั้นกรรมาธิการของสภาผู้แทนกิติ และมาถึงชั้นวุฒิสภาก็ดีเราก็ได้ตัดได้ทอนกันลงไปอย่างที่จะเห็นสมควรโดยเฉพาะเป็นเรื่อง ๆ ไปเท่านั้นซึ่งทั้งนั้นหาได้มีหลักและวิธีการที่จะมาแสดงว่าอะไรควรตัดทอนอย่างไรก็หาไม่มีและอะไรที่ควร จะเพิ่มขึ้นลดลงอย่างไร และข้าพเจ้าเชื่อมั่นเอาที่เดียวว่ารายได้ของรัฐบาลจะต้องได้เพิ่มขึ้นอย่างที่ท่านสมาชิกท่านหนึ่งได้อภิปรายไปแล้วเมื่อก่อน และข้าพเจ้ามีความเห็นพ้องด้วยเช่นนั้น และอันที่จริงรายได้ของรัฐบาลก็ยังคงมีการร่วงไหลอยู่ก็มาก เนื่องจากข้าราชการของรัฐบาลที่คดโกงและทุจริตและก็มีกาแบ่งสนับสนุนส่วนไว้สำหรับตัวเองบ้างเพื่อพรรคพวกบ้าง สิ่งเหล่านี้ถ้าได้มีการกำจัดเสียแล้ว ข้าพเจ้าเชื่อว่า รายได้ของรัฐบาลก็อาจจะได้โดยเต็มเม็ดเต็มหน่วย และขอ

เสนอของข้าพเจ้ารวมทั้งข้าพเจ้าได้พูดมานั้นบางที่อาจจะเป็นข้อสังเกตที่รัฐบาลน่าจะเอาไปคิดจัดการและเพื่อสภานี้จะได้ทราบเพื่อเอาไว้เป็นทางปฏิบัติ อันจะเป็นผลประโยชน์มาสู่ประเทศชาติต่อไป

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกท่านหนึ่งได้ตั้งข้อสังเกตไว้ และท่านผู้ใดออกจะพูดอะไรอีกหรือไม่

นายสนธิ เจริญรัฐ : ที่ข้าพเจ้าถูกชนพุดนอกวาระหนึ่ง ข้าพเจ้าไม่ได้ตั้งใจที่จะโต้คารมกับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง แต่ยังมีข้อความที่ทางฝ่ายรัฐบาลยังไม่ได้แจ้งให้ ข้าพเจ้าทราบ เมื่อครั้งที่ข้าพเจ้าอภิปรายคราว แรก โดยเฉพาะ ในปัญหาที่ว่างบประมาณนี้เป็นตุลภาคหรือไม่อย่างไรนั้น เมื่อท่านรัฐมนตรีคลัง ได้แจ้งว่า ตุลภาค มองกันได้เป็นสองนัย นัยหนึ่งคือตุลภาคที่แท้ก็อันหนึ่งคือตุลภาคตามวิธีการงบประมาณข้าพเจ้าก็ไม่ตั้งใจแต่ข้าพเจ้าใคร่ที่จะเรียนให้ทราบ ว่าเมื่อเราเองข้าพเจ้าได้รับข่าววิทยุโทรเลขต่าง ประเทศ ว่า รัฐมนตรีคลัง แห่งประเทศฝรั่งเศส ได้จัดทวงงบประมาณของ เขา เขาก็พูดและกล่าวกันถึงเรื่องตุลภาค

LIRT

ที่ข้าพเจ้าลุกขึ้นกล่าวนั้นก็เพื่อที่จะให้ประชาชนได้เข้าใจในเรื่องงบประมาณเมื่อประชาชนเข้าใจในภาวะของการจัดทำงบประมาณแผ่นดินดีแล้วในการเสียภาษีอากรก็จะเข้าไปโดยสะดวกราบรื่นส่วนในปัญหาเรื่องของแพงและเงินเฟ้อก็ไม่เกี่ยวข้องกับการโต้แย้งของข้าพเจ้า แต่ข้าพเจ้าใคร่ที่จะขอเรียนว่าปัญหาเรื่องเงินคือนองมาจากการที่จะทำให้ของแพงและเมื่อพูดถึงของแพงถ้าจะอ้างว่าไม่ใช่เหตุเพราะเงินเพื่อข้าพเจ้าก็สงสัย ซึ่งประเด็นที่เกี่ยวกับรายรับซึ่งท่านรัฐมนตรีคลังได้แถลงต่อสภาผู้แทนนั้นข้าพเจ้าก็ได้ทราบเหมือนกันว่ารายรับชอบที่จะสูงกว่าที่ตั้งรับไว้ในงบประมาณและที่ข้าพเจ้าพูดถึงเรื่องรายรับนั้นก็ไม่ใช่เหตุว่ารายรับของรัฐบาลได้รั่วไหลออกไป แต่ข้าพเจ้าเชื่อว่าภาวะการณ์ในระยะ ๑๒ เดือนข้างหน้าข้าพเจ้าคิดว่าจะยุ่งยากและลำบากกว่าที่เป็นอยู่บัดนี้ และภาวะการณ์ในประเทศบอกชัดว่าในระยะกาลอีก ๑๒ เดือนข้างหน้าภาวะการณ์เป็นอยู่ของประเทศจะเกิดยุ่งยากยิ่งกว่านี้และจะมีผลกระทบกระเทือนถึงเรื่องงบประมาณแผ่นดินได้ และ

ถ้าสถานการณ์ได้อนุมัติงบประมาณนี้ไปแล้วรัฐบาลจำริ หรือไม่ที่จะตั้งคณะกรรมการขึ้นผู้หนึ่งเพื่อตรวจชั้นการประหยัด และเพื่อจะได้พิจารณาถึงระบอบการใช้จ่ายเครื่องใช้ไม่ส้อยต่างๆของทางราชการไม่ว่าในส่วนราชการหรือส่วนที่เป็นการเทคนิคและข้าพเจ้าอยากจะให้ท่านเข้มแข็งไว้ด้วย

นายวิจิตร ลุฑิตานนท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ในเรื่องการประหยัดชั้นทางรัฐบาลก็ได้พยายามอย่างยิ่งในการที่จะตรวจชั้นการใช้จ่ายต่างๆ แต่อย่างไรก็ตามที่ท่านสมาชิกได้คิดใจในข้อนี้และตามที่ได้ให้ข้อคิดมาแล้ว รัฐบาลก็พร้อมที่จะรับไปพิจารณา

ประธาน พฤษมสภา : ข้าพเจ้าคิดว่าจะขอความเห็นที่ประชุมได้แล้วท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะรับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาต่อไปได้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นเอกฉันท์

นายวิจิตร ลุฑิตานนท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ขอให้ตั้งกรรมาธิการจากที่ประชุมเพื่อได้พิจารณา ขอให้เป็นกรรมาธิการชุดที่พิจารณางบประมาณเพิ่มเติม ประจำปีงบประมาณ ๒๔๘๘

ประธานพฤษภา : จำได้ว่ามี ๕ ท่าน แต่ว่าได้ออกไปแล้ว ยังไม่ได้ชื่อม ถ้าหากว่าที่ประชุมยืนยันที่จะตั้งกรรมาธิการชุดเดิมก็ได้ เพราะฉะนั้นจึงขอลาที่ประชุมว่าจะตั้งชุดเดิมหรือไม่ ถ้าหากว่าตั้งชุดเดิมแล้วจะต้องเลือกตั้งเพิ่มอีก ๑ ท่านจะมีผู้ใดคัดค้าน ประการใดหรือไม่

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานพฤษภา : เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้านให้ถือว่าที่ประชุมนี้ตกลงให้ตั้งกรรมาธิการชุดเดิมเป็นกรรมาธิการต่อไป ผู้ที่ลาออกคือนายถวิล อุศล ไกร จะเสนอท่านผู้ใดแทน

นายมิ่ง เล่าที่เรณู : ข้าพเจ้าขอเสนอนายอรุณ แสงสว่างวัฒน์

มีสมาชิกรับรอง

นายวิจิตร ลุกลิตานนท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ขอให้แปรญัตติภายใน ๔ วัน

ประธานพฤษภา : เป็นอันว่าตั้งกรรมาธิการชุดเดิม เพิ่มขึ้นอีก ๑ คน รัฐบาลขอเสนอให้แปรญัตติภายใน ๔ วัน ต่อไปนี้รัฐบาลขอเพิ่มระเบียบวาระคือได้นำร่างพระราชบัญญัติเงินกู้ภายในประเทศ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๘ ร่าง

พระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัด ลานช้าง จังหวัดน่าน และจังหวัดเลย พุทธศักราช ๒๔๘๘ ขึ้นพิจารณาต่อไป ในชั้นนี้ถ้าไม่มีผู้ใดขัดข้องถือว่าที่ประชุมเห็นอนุมัติ

ไม่มีผู้ใดขัดข้อง

นายวิจิตร ลุกลิตานนท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติกู้เงินภายในประเทศ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๘ โดยมีหลักการว่าให้มีอำนาจกู้เงินในประเทศเพื่อใช้จ่ายในราชการได้ไม่เกิน ๕๐๐ ล้านบาทและมีเหตุผลว่า ในปัจจุบันนี้รายจ่ายวิสามัญมีเป็นจำนวนมาก คาดว่ารายจ่ายประเภทต่าง ๆ รวมตลอดถึงเงินกู้ในประเทศ ๒๐๐ ล้านบาทที่ได้กู้แล้วนั้น อาจจะไม่พอจ่าย เงินอาจจะขาดมือลงเมื่อใดก็ได้ ฉะนั้นเพื่อความไม่ประมาท จึงควรยกพระราชบัญญัติให้อำนาจกู้เงินได้อีกจำนวนหนึ่ง สำหรับกู้เงินได้ทันทีเมื่อจำเป็นเพื่อประกอบการพิจารณาของท่านสมาชิก ข้าพเจ้าใคร่ที่จะขอชี้แจงเป็นการประกอบเพิ่มเติมดังนี้ คือว่า รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี พุทธศักราช ๒๔๘๘ และทางพฤษภา

LIART

ก็ได้รับหลักการไปแล้ว ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้นก็ได้ชี้แจงหรือได้แสดงไว้แล้วว่าสำหรับบรรดาจำเลยสามัญนั้นมีจำนวนถึง ๗๐๐ ล้านบาทแล้วก็เงินจำนวนนี้ก็จะจ่ายจากเงินคงคลังหรือเงินกู้ ร่างพระราชบัญญัติอันนั้นก็ได้รับการวินิจฉัยของสภาไปเมื่อเร็ว ๆ นี้แล้ว การใช้จ่ายตามพระราชบัญญัตินั้นและตามตัวเลขที่ได้ชี้แจงแสดงไว้แล้วนั้น ก็ปรากฏชัดแจ้งว่า การเงินหรือจำนวนเงินว่ามีเป็นจำนวนเท่าไรก็ไม่จำเป็นที่จะต้องชี้แจงรายละเอียดในเรื่องนี้ และนอกจากปัญหาเรื่องการใช้จ่ายในงบประมาณดังกล่าวมาแล้วในหลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็ไม่ได้แถลงไว้ว่าเพื่อใช้จ่ายในราชการ ที่ท่านสมาชิกแห่งสภาก็ได้เคยแสดงความห่วงใยในปัญหาที่เกี่ยวกับเรื่องเงินเพื่อหรือเกี่ยวกับเรื่องของแพ่งตั้งแต่อภิปรายมาแล้วหลายท่านนั้น ทางราชการก็ได้เคยชี้แจงไว้แล้วว่า รัฐบาลได้มีโครงการและได้มีวิธีการต่าง ๆ ในการที่จะดำเนินการในเรื่องแก้เงินเพื่อหรือของแพ่ง และได้ใช้วิธีการต่าง ๆ มาแล้วหลายประการ ดังที่ได้อธิบายร่างพระราชบัญญัติเข้ามาสู่สภาแล้วก็ตามหลายฉบับ สำหรับร่างพระ-

ราชบัญญัติฉบับนี้ก็เป็นส่วนหนึ่งของโครงการในการที่รัฐบาลจะได้ใช้เป็นเครื่องมือนำไปสู่ผลสำเร็จดังที่ได้กล่าวมาแล้ว เพราะฉะนั้นด้วยเหตุผลที่ได้ชี้แจงมาเพื่อประกอบการพิจารณาของท่านสมาชิกเป็นการเพิ่มเติมดังนั้นก็คิดว่าคงจะเป็นการเพียงพอในการที่ท่านสมาชิกทั้งหลายได้พิจารณาและรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้

นายอรุณ แสงสว่างวัฒนะ :

รัฐบาลบอกว่าจะทำเรื่องนี้โดยด่วนเพราะฉะนั้นจะเป็นการเสียหายหรือไม่ถ้าหากว่ารัฐบาลจะได้ช่วยชี้แจงต่อสภานี้ให้ได้ทราบชัดเงินยี่สิบ ล้าน ในมาตรา ๓ ซึ่งว่า ให้รัฐบาลมีอำนาจกู้เงินในประเทศโดยวิธีออกตั๋วเงินคลัง และหรือพันธบัตร และหรือตราสารอย่างอื่น ๆ เป็นคราว ๆ ตามที่ความต้องการ เป็นจำนวนเงินรวมทั้งสิ้นไม่เกิน ห้าร้อยล้านบาท เพื่อการใช้จ่ายในราชการ ถ้าสภาอนุมัติในการให้ออกพระราชบัญญัตินี้ก็หมายความว่า ได้ให้อำนาจในวงที่กว้างขวางเหลือเกิน ถ้าหากว่าไม่เป็นการเสียหายก็ขอให้รัฐบาลได้ชี้แจงว่าจะเอาอย่างไรให้เป็นการแน่ชัดว่า จะกู้โดยวิธีอะไร ในครั้งหนึ่งเท่าไร หรือใน

LIRT

การดำเนินงานนั้นจะเอาเงินเท่าไร จะ
กู้เท่าไร และในมาตรา ๔ ก็เขียนเอา
ไว้กว้าง ๆ ว่า การกู้เงินโดยวิธีออก
พันธบัตร หรือ ตราสาร อย่างอื่น ๆ นั้น
ให้รัฐบาลชำระดอกเบี้ยในอัตราไม่เกิน
ร้อยละ ๔ ต่อปี และให้ได้ถนอมคืน
เงินภายในสิบปีเรื่องนี้จะเอาอย่างไรกัน
แน่ ถ้าหากว่ารัฐบาลจะได้ชี้แจงให้สภา
นี้ได้รับทราบ บางทีก็จะเป็นหนทางที่
อาจจะทำให้อ่อนนุ่มได้ง่ายขึ้น เพราะว่าวง
พิจารณาแคบเข้าไปอีกหน่อยอีกประการ
หนึ่งข้าพเจ้ามีความสงสัยว่า ที่เรากู้ ๆ
กันมาก ๆ นี้ ที่เดียวกันนี้ที่ได้อนุมัติให้
ไปแล้วก็มากมาย รัฐบาลได้มีความคิดค้ำ-
ึงอย่างไรในการที่จะหาเงินใช้เจ้าของเขา
นี้เป็นรัฐบาล ถ้าหากว่าจะเป็นอย่างนั้นก็
เห็นจะมี หนี้สิน สิ้น พันตัว แล้วถ้าหากว่า
รัฐบาลได้ดำเนินวิธีการอย่างนี้ แม้สภา
จะได้อนุมัติไป แต่รัฐบาลก็ต้องรับผิดชอบ
เป็นความรับผิดชอบของรัฐบาล
ที่จะต้องหาเงินมาใช้ และรัฐบาลจะมี
หนทางทำอย่างไร และที่ข้าพเจ้าเป็น
ห่วงที่สุดก็คือว่า เติมนี่เรารู้ อยู่แล้วว่า
เงินถูก เงินก็ไป ๕๐๐ ล้านบาทที่
ทำอะไรไม่ได้ เมื่อเงินถูกของก็แพง ถ้า
หากว่าสองปีข้างหน้าเงินมันแพงขึ้น การ

ชำระหนี้ก็จะทำให้เกิดความยากลำบากขึ้น
เพราะจำนวนเงิน ๕๐๐ ล้านบาทนี้ ใน
เวลา ๕ ปี หรือ ๑๐ ปีข้างหน้า อาจ
จะเหลือความสามารถในการที่รัฐบาลจะ
ต้องหาเงินมาใช้หนี้เขา เราจะเอาภาระ
ต่าง ๆ ให้สภารุ่นหลังหรือให้รัฐบาลรุ่น
หลังเขาอย่างไร อันนี้รัฐบาลได้คำนึง
ถึงประการใดบ้าง ขอให้ช่วยชี้แจงราย
ละเอียดให้เป็นที่พอใจ

นายวิจิตร ลุลิตานนท์ (รัฐ-
มนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) :
ข้อข้องใจของท่านสมาชิกที่ว่า ตามบท
บัญญัติในมาตรา ๓ ที่ว่า ให้รัฐบาลมี
อำนาจกู้เงินในประเทศโดยวิธี ออกตัว
เงินคลัง และหรือพันธบัตร และหรือ
ตราสาร อย่างอื่น ๆ เป็นคราว ๆ ตามที่
ต้องการ เป็นจำนวนเงินรวมทั้งสิ้น ไม่
เกิน ๕๐๐ ล้านบาท เพื่อการใช้จ่ายใน
ราชการและจะกู้ได้อย่างไร จะชี้แจงราย
ละเอียดได้หรือไม่ ในตัวบทพระ-
ราชบัญญัตินั้นก็บ่งชัดอยู่แล้ว บอกว่า
จะกู้เงินเป็นคราวตามที่ต้องการ ที่ว่า
เป็นคราว ๆ ตามที่ ต้องการ ก็หมายความว่า
เมื่อมีความต้องการขึ้นเมื่อไรก็ได้
ดำเนินการกู้ไป และการที่จะกู้โดยวิธี
ตัวเงินคลัง หรือพันธบัตร หรือตราสาร

LIRT

อื่น ๆ ก็จะได้พิจารณาตามสมควรว่า สมควรจะใช้วิธีหนึ่งวิธีใดซึ่งจะเป็นวิธีที่จะเป็นผลประโยชน์แก่แผ่นดิน แล้วละก็จะได้ใช้วิธีนั้น

ท่านสมาชิกซึ่งใจอกข้อหนึ่งเกี่ยวกับว่า จำนวนเงินที่รัฐบาลได้กู้มานั้น เป็นจำนวนมาก มายแล้วและยังจะกู้ก็จะก่อให้เกิดภาระแก่คนรุ่นหลัง ๆ นั้น หรือจะเอาเงินที่ไหนมาใช้หนี้นั้น ข้อนี้ท่านสมาชิกก็ยอม จะทราบสถานการณ์ และเห็นใจรัฐบาลว่าการกู้หนี้ ก็ทำตามที่เป็น จำเป็น ซึ่งถ้าหากว่าไม่เป็นการจำเป็นแล้ว ก็ยอมเป็นธรรมดาที่รัฐบาลยอมจะไม่ทำการกู้ และรัฐบาลนี้ก็ตระหนักดีว่าการกู้เงินไม่ควรจะทำ แต่ว่าเมื่อไม่มีทางที่จะหลีกเลี่ยงก็ต้องทำ และได้ทราบได้รู้ดีว่าการกู้เงินภายในประเทศโดยเฉพาะในยามนี้แล้วพึงหลีกเลี่ยงอย่างยิ่งไม่ควรกระทำ แต่ถ้าหากว่าเราสามารถจะทำการกู้เงิน จากภายนอกประเทศได้มากเท่าไรแล้ว ก็จะเป็นการดี ข้อนี้รัฐบาลก็ตระหนักดี แต่ว่าการกู้เงินภายนอกประเทศนั้น รัฐบาลก็ได้ขออำนาจจากสภาและก็ได้ไปแล้ว ส่วนสำหรับการกู้เงินภายใน ก็ได้ชี้แจงแล้วว่าใช้ว่าเป็นการดี เพราะว่าการกู้เงินในขณะนี้

เป็นการกู้เงินที่แพงมาก แต่เมื่อเป็นการจำเป็นและไม่สามารถจะหลีกเลี่ยงได้แล้ว ก็จำต้องกู้ ที่ในส่วนในวิธีการกู้หนี้ในมาตรา ๔ ก็บอกชัดอยู่แล้วว่า โดยวิธีออกพันธบัตร หรือตราสาร อย่างอื่น ๆ และในส่วนการชำระ ก็บอกแล้วว่าให้จ่ายจากเงินคลังหรือจากเงินที่ตั้งไว้ในงบประมาณประจำปี คือว่าตั้งจากรายได้ที่รัฐบาลสามารถจะจัดเก็บมาได้นั่นเอง

นายสนธิ เจริญรัฐ : การที่สภานี้จะอนุมัติในเรื่องนี้เงินกู้ในหลักการนั้น ก็ถือว่าเป็นการอนุมัติล่วงหน้าในการที่จะให้เก็บเอาภาษีอากรจากราษฎรในภายหลัง เพื่อจัดการชำระเงินต้นและดอกเบี้ย เพราะฉะนั้นสภานี้ก็ชอบที่จะได้รับคำชี้แจงข้อซึ่งใจตามสมควรตามที่ท่านสมาชิกได้ถามรัฐบาลนี้

ในส่วนข้าพเจ้าเอง ข้าพเจ้ามีข้อซึ่งใจอยู่เพียงว่า ในจำนวนเงินกู้ที่ขออนุมัติเข้ามาหนี้ ข้าพเจ้ามีเหตุผลบางประการที่ได้ทราบว่า สำหรับธนาคารในประเทศไทยเวลานี้ในขณะนี้ดูเหมือนว่าจะมีกำลังเพื่อจะให้กู้เพียงประมาณ ๒๐๐ ล้านบาทเท่านั้น เหตุผลของ

ข้าพเจ้าอาจจะพอ ๒๕๕๕๕ นั้น เหตุผลอันนี้ ถูก กัก ๓๐๐ ล้านบาท จะกู้จากไหน อย่างไร ที่ต้องการจะทราบถึงแหล่งที่ ทำการกู้ก็จะประกอบการ พิจารณาว่าการ ที่จะกู้เช่นนั้น มีเหตุผลสมควรอย่างไร แต่ไหนเพราะในปลายมือ ราษฎรย่อมจะถูกเก็บภาษีเอามา ชดใช้เงินกู้ อันนี้ ข้าพเจ้าขอถามรัฐบาล

นายวิจิตร ลุคิตานนท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง): ตามที่ ท่านสมาชิกขอร้องใจในปัญหาเรื่องกำลังเงิน ที่รัฐบาลสามารถ จะกู้ มา ได้หรือไม่ นั้น รัฐบาลก็ได้คำนึงในข้อนี้แล้วก็คือว่าภายใน วงเงินเท่า นั้นเท่า นั้น คง จะ กู้ ได้ จาก ปริมาณเงินที่หมุนเวียนในท้องตลาดเวลานี้ คือไม่เฉพาะแต่ธนาคาร อาจจะมี ทางอื่นอีก นี่เป็นเพียงการคิดคำนึง ส่วน ในข้อเท็จจริงนั้น รัฐบาลก็มีข้อเท็จจริง หลายประการพอจะสนับสนุน ให้เชื่อ ใน ตัวเลขนั้นอย่างยิ่ง และนอกจากนี้รัฐบาล ยังมีวิธีการต่าง ๆ หลายประการที่เชื่อว่า จะนำมา ให้เป็น ประโยชน์ ใน การ ที่ จะ กู้ เงินจำนวนนี้ได้ ถ้ามีความจำเป็นจะต้อง กู้ตามจำนวนนั้น

พล.ท. มังกร พรหมโยธ: ข้อเท็จจริงที่ข้าพเจ้า ใคร่ จะ ช้ก ตาม ใน เรื่อง

งบประมาณประจำปี ๒๕๕๕ นั้น เพราะ เห็นว่าเป็นเรื่องที่ได้ จ่าย งบประมาณ ไป แล้ว หรือจ่ายไม่หมด แต่ได้พิจารณา ดู แล้วเหมือนกันว่า อย่างไรก็ตามรัฐบาลก็ จะต้องกู้เงิน เพราะฉะนั้นก็มีพระราช บัญญัตินี้ตามมาด้วยสำหรับกู้เงิน เพื่อ ใช้ จ่ายในงบวิสามัญซึ่งประมาณ ๗๐๒ ล้าน บาท เพราะฉะนั้นในเรื่องเช่นนี้ข้าพเจ้า ก็รู้สึกว่ามีวิตกอยู่เหมือนกันที่ว่าเราจะกู้เงิน ได้อย่างไรและเงินที่ได้นั้นจะได้ครบหรือไม่ และรัฐบาลควรหาวิธีที่กู้ให้ดียิ่งกว่า นี้ก็น่าจะทำได้ ข้าพเจ้าจึงอยากจะถาม รัฐบาลว่าเงิน ๗๐๒ ล้านบาทนี้ จะ กู้ จากองค์การใดบ้าง เท่าที่ข้าพเจ้าเห็นก็ มีจาก ธนาคาร และ จาก องค์การ รัฐบาล แห่งหนึ่งแห่งใดที่จะกู้ได้ ที่นี้ก็มีในเรื่อง เอกชนที่เราจะกู้ได้หรือไม่ อยากจะถาม ในข้อนี้ด้วยอีกข้อหนึ่ง คือในเรื่องดอกเบี้ยที่ไม่เกินร้อยละ ๔ แต่ข้าพเจ้าคิดว่า อย่งไรเสียแม้เขียนไว้ในพระราชบัญญัติ เป็นอย่างนั้นก็คงจะเกินร้อยละ ๔ เป็นแน่ ถ้ามีฉนั้นแล้วก็ไม่ได้เงินพอ

เมื่อเป็นเช่นนี้ ก็ กลัว จะ เป็น เรื่อง หนักอกของรัฐบาล ใน การที่ จะ ต้อง ใช้ ดอกเบี้ยเขา เพราะฉะนั้นน่าจะ ได้ พิจารณา ใน เรื่อง อัตราดอกเบี้ยด้วยแต่อย่างไร

LIART

ก็ตามในการที่เราจะ ไขว่ ในงบวิสามานยนัน โดยมากในรัฐบาลชุดก่อน ๆ ที่กู้ก็กู้ไปลงทุน และให้ดอกเบี่ยแก่เจ้าของเงินร้อยละ ๒ หรือ ๓ ต่อปี แต่เราไปให้องค์การหรือบริษัทต่าง ๆ กู้ ร้อยละ ๔ หรือ ๕ ซึ่งเท่ากับว่าเราถอนทุนขึ้นมาได้ และให้ดอกเบี่ยด้วย เท่ากับว่าเรากู้เงินโดยไม่ต้องเสียดอกเบี่ย เพราะฉะนั้นเท่าที่ปรากฏในร่างพระราชบัญญัติ นี้ รัฐบาลนี้จะต้องการเงินที่จะต้องใช้ในภายหน้าก็ยากและดอกเบี่ยที่ให้เป็นอันมากนั้นก็เป็นดอกเบี่ยที่แพงอยู่ เพราะฉะนั้นใครที่จะขอลารัฐบาลโดยสรุปว่า ในเรื่องดอกเบี่ยและเงินที่จะกู้ได้จากใคร และเงินที่กู้เราไม่ได้เอาไปลงทุน และเอาไปใช้ในกรณีพิเศษหรือสูญเปล่าไป เราจะคิดหาดอกเบี่ยอย่างไร ในกาลต่อไปด้วย นอกจากนี้ข้าพเจ้ายังมีความคิด ความเห็น ว่า รัฐบาลควรจะได้ทำการสืบสวนว่าเมื่อก่อนสงครามกับทุนในปัจจุบันนี้เรามีอยู่เท่าไร และควรจะได้ชี้แจงว่า รัฐบาลมีความคิดเห็นประการใด ข้าพเจ้าคิดว่าเงิน ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ของที่กู้มานั้นคงจะช่วยให้อีกสถานหนึ่ง เพราะฉะนั้นจึงอยากจะถามรัฐบาล ซึ่งขอให้กรุณาตอบให้ทราบ

นายวัชร ลุกิตานนท์(รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : เท่าที่ท่านสมาชิกขังใจ ในเรื่องกู้เงิน จากใคร นั้นทราบแต่ที่ยังไม่ได้ดำเนินการกู้เงินก็ยังไม่อาจที่จะบอกได้ว่า จะกู้เงินนั้น ได้จากที่ใดบ้าง แต่อย่างไรก็ดีในหลักการกว้าง ๆ นั้นรัฐบาลก็ได้วางวิธีการไว้หลายวิธี ซึ่งพอจะกล่าวได้ว่า จะกู้ได้จาก ธนาคารเป็นส่วนใหญ่ และอาจจะกู้ได้จากองค์การสาธารณะบางแห่ง หรือกู้จากเอกชนบ้างก็ได้แต่ว่าอย่างไรก็ดีอยู่ที่วิธีที่จะกู้ คือว่าจะใช้วิธีใดก็แล้วแต่ความเหมาะสม อาจจะกำหนด ๑๐ ปีตั้งแต่กู้มาจึงจะคืนก็ได้ แล้วก็มีดอกเบี่ยตามแต่ที่จะตกลงกัน แต่ไม่เกินร้อยละ ๔ นี้ก็เป็นวิธีการอันหนึ่งที่จะได้เงินกู้มา และการกู้มาที่รัฐบาลก็จะได้พิจารณาโดยวิธีการต่าง ๆ คือว่าถ้าหากวิธีการ พันธบัตรไม่เหมาะสมก็อาจใช้วิธีออกตั๋วเงินคลัง เป็นการกู้ในระยะเวลาอันสั้น เช่น ๔ เดือน ซึ่งเราอาจจะได้เงินกู้มาโดยสะดวกเพราะผู้ที่มีเงินยืมดีที่จะให้กู้ดีกว่าจำนวนเงินที่เขาตั้งอยู่ว่าง ๆ เพราะเป็นการกู้ในระยะเวลาสั้นแทนที่จะให้เงินตายอยู่เปล่า ๆ ก็ให้รัฐบาลกู้เสีย โดยมีระยะเวลาเพียง ๔

เดือนเท่านั้นซึ่งไม่ยาวนาน และในการกู้
 หนี้รัฐบาลก็เอามาหมุนได้ คือพอครบ ๔
 เดือนก็ยกมาทำนองนี้ เพราะฉะนั้นวิ
 ธีการที่จะกู้ก็หลายวิธีด้วยกัน รัฐบาล
 ก็จะใช้วิธียกย้ายดูว่าจะ ใช้วิธีใด ใน
 โอกาสต่าง ๆ กัน และรัฐบาลมีความ
 คัดอีกอย่างหนึ่งว่าจำนวนเงินที่กู้ได้นั้น
 ก็คิดว่าน่าจะกู้ได้โดยสะดวก เพราะ
 เหตุว่าถ้าจะพูดไปในเวลานี้ นอกจาก
 ธนาคารแล้ว เอกชนก็คิดว่ามีทางที่จะกู้
 ได้ดีกว่าแต่ก่อน เพราะเหตุว่าเวลานี้เป็น
 ที่ทราบกันอยู่ว่าทุนที่อยู่ในธนาคารนั้นมี
 เงินฝากกันมากมายถึงกับเวลานี้ธนาคาร
 ถึงกับต้องเลิกการให้ดอกเบี้ยสำหรับการ
 ฝากอย่างกระแสนรายวัน และการฝาก
 ประจำก็ได้พยายามลดดอกเบี้ยลงมา เป็น
 หนทางอันหนึ่งที่จะช่วยให้รัฐบาลได้กู้
 เงินจากองค์การสาธารณะหรือเอกชนได้
 โดยเหตุผลดังได้กล่าวมาแล้วนี้ รัฐบาล
 เชื่อว่าการกู้เงิน ในจำนวนวงเงินเท่าที่
 กำหนดไว้จะสามารถทำได้ และมีวิธีการ
 หลายอย่างดังได้กล่าวมาแล้ว ก็คงจะยก
 ย้าย ใช้วิธีต่าง ๆ เหล่านี้ ในการกู้
 เงินสำเร็จไปได้ตามแต่ โอกาสและตาม
 แต่เหตุการณ์

พล. ต. ประยูร ภมรมนตรี : ใน
 งบประมาณสำหรับปี ๒๕๘๘ ที่ได้ผ่าน

ไปนั้น ข้าพเจ้าไม่ได้อภิปรายประการใด
 เพราะถือว่าเป็นเงินที่ใช้จ่ายไปแล้ว แต่
 เมื่อมาถึงพระราชบัญญัติเงินกู้ ๕๐๐
 ล้านบาทนี้ เรียกว่างบประมาณเมื่ออยู่เป็น
 งบประมาณวิสามัญ ๗๐๐ ล้านบาท เงิน
 กู้นี้ก็เพื่อจะใช้จ่ายเงินที่เพิ่มขึ้นไปจำนวน
 ตามที่ท่าน สมาชิก ท่านหนึ่ง ได้อภิปราย
 แล้วและท่านสมาชิก ได้มีความข่งใจว่า
 ในงบวิสามัญที่ตั้งจ่ายเป็นเงินสำหรับเพิ่ม
 ตามจำนวนรวมทั้งสิ้น ๒๘๑ ล้าน และ
 ยังเป็นเงินเทศบาลอีก ๗ ล้านเศษ รวม
 เบ็ดเสร็จแล้ว เป็นจำนวนเงิน ๓๐๐
 กว่าล้านบาท ก็แปลว่าเป็นความหนักใจ
 อย่างมาก หากว่าจะกู้เอาไปหาดอกเบี้ย
 เพื่อลงทุนเอาเงินมาใช้ ได้เป็น ระยะถึง
 ๑๐ กว่าปีซึ่งคำนวณแล้วปีละ ๕๕ ล้าน
 บาท และจะต้องเป็นไปในรูปภาษีอากร
 ซึ่งคิดว่า จะเป็น ภาระอันแสนหนักแก่
 ราษฎรอีก และในจำนวนเงินกู้ ๕๐๐
 ล้านบาทนี้ข้าพเจ้าเองก็มีความข่งใจเป็น
 อย่างมาก ข้าพเจ้าจึงอยากจะตั้งข้อสังเกต
 และเสนอให้รัฐบาลช่วยว่าสมาชิก ได้มี
 ความหนักใจในเรื่องเงินกู้นี้ ถ้าเราจะ
 เอามาเป็นเงินทุนในการจัดการที่ใหญ่ ๆ
 ใด ๆ เช่นการจัดการทอผ้าและจะเห็นว่า

LIRT

ในงบนี้เราให้ตั้งงบประมาณไว้ใช้จ่ายในการทอดผ้าถึง แแสนกว่าบาทหรือสองแสนกว่านั้นในเวลานี้ ไทยเรากำลังขาดแคลนมากที่สุดก็คือเรื่องผ้า และถ้าเราจะส่งเสริมอุตสาหกรรมประเภทนี้ที่จะให้ผลิตภัณฑ์ ออกมามากขึ้นเพื่อให้ได้ประโยชน์ต่อประชาชนก็จะเป็นประโยชน์ และเป็นที่น่าจะต้องทำอย่างยิ่งแต่ที่ดึงมา ในขณะที่มี ๕๐๐ ล้านบาทในพระราชบัญญัติเงินกู้ ก็เห็นว่างบประมาณไม่เข้าคู่ในการกู้ เรื่องนี้ข้าพเจ้าขอตั้งข้อสังเกตว่าหากว่าจะมีเพียงลงทุนหากำไรได้ในระยะเวลา ๑๐ ปีนี้ จะจัดการอย่างไร และอยากจะเรียนตามรัฐบาลว่าจำนวนเงินกู้ซึ่งมีจำนวน ๕๐๐ ล้านบาทจะไปใช้ในงบ พ.ศ. นี้หรือไม่ และหากว่าจะต้องใช้ และรัฐบาลมีทางผ่อนผันอย่างไรในการที่จะช่วยเรื่องภาษีอากรเพื่อมิให้เป็นภาระเกินสมควรแก่ราษฎร

นายวิจิตร คุลิตานนท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง): ตามที่ท่านสมาชิกขังใจว่าจะกู้เงินมาเพื่อเป็นการใช้จ่ายเกี่ยวกับเงินเดือนของข้าราชการ ความจริงตามหลักในเรื่องการกู้เงิน และในหลักการคลังถือว่าการกู้เงิน นั้นก็

เพื่อเอามาใช้จ่ายและจัดการเพื่อให้มีผลตอบแทน แต่ถ้าไม่นำเงินนั้นมาทำให้เกิดออกดอกผลแล้วก็ไม่ควรนำเงินนั้นมาใช้จ่าย และโดยเฉพาะไม่ควรกู้เงินนั้นมา และรายจ่ายประจำ เช่น เงินเดือน อย่างนี้เป็นต้น ทั่วเงิน ๓๐๐ ล้านบาทนั้นก็ไม่ใช่ประจำเป็นงบต่างหาก จริงอยู่เป็นงบในรายจ่ายแต่ว่า ไม่อยู่ในลักษณะเงินเดือนเป็นเงินเพิ่มชั่วคราวในเหตุการณ์เฉพาะหน้าเท่านั้นซึ่งกะว่าปีนี้หน้าก็อาจจะหมดไปและท่านสมาชิกก็คงจะทราบดีแล้วว่าไม่ใช่ฐานะข้าราชการทุกวันนี้ข้าราชการต้องใช้จ่าย ในการครองชีพที่สูงมาก ไม่สามารถจะยังชีพอยู่ได้ด้วยเงินเดือน และข้าพเจ้าก็ได้เคยแสดงมาแล้วเมื่อสักครู่แล้วว่าเราจะต้องใช้คลังคลังในรายการจ่ายวิสามัญและจ่ายจากเงินกู้บ้าง แต่จะเป็นจำนวนเงินเท่าไรก็ไม่สามารถที่จะชี้แจงได้ละเอียดและรายการนี้ก็จะต้องใช้จากเงินกู้บ้าง และการจ่ายเงินเป็นเงินเพิ่มข้าราชการนี้เราไม่ได้คำตอบแทนอะไรเลยแต่เพื่อช่วยเหลือแต่ถ้าเราคิดถึงในทางอื่นแล้วจะต้องได้รับการตอบแทนบ้างและสถานการณ์ก็จำเป็นต้องจัดไปในการทำงานนี้

พล. ท. ขรรุญ รัตนกุล เสร็จเรื่อง
ฤทธิ : ก่อนที่จะผ่านพระราชบัญญัตินี้
ไปข้าพเจ้าอยาก จะเรียนตาม ทางฝ่าย
รัฐบาลว่า เวลาที่รัฐบาลเป็นหนี้เงินกู้ยืมอยู่
ประมาณสักเท่าใด

นายวิจิตร ลุลิตานนท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : เงินที่
รัฐบาลเป็นหนี้อยู่เวลานี้ก็มีเงินกู้ภายนอก
ประเทศ ๓ ราย รวมทั้งสิ้น ๔ ประเทศ

ประธานพฤษสภา : ข้าพเจ้าขอ
ความเห็นของที่ประชุม ท่านผู้ใดเห็นว่า
ควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
นี้ไว้พิจารณาต่อไป ขอได้โปรดยกมือขึ้น
มีสมาชิกยกมือส่วนมาก

ประธานพฤษสภา : ท่านผู้ใดเห็น
ว่าไม่ควรจะ รับหลักการแห่งร่างพระราช
บัญญัตินี้ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานพฤษสภา : เป็นอันว่า

ที่ประชุมรับหลักการแห่งร่างพระราช-
บัญญัติไว้พิจารณาต่อไปแล้ว

นายวิจิตร ลุลิตานนท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : โดย
เหตุที่ร่างพระราชบัญญัตินี้ฉบับนี้ได้รับการ
พิจารณาจากสภาผู้แทนแล้ว และร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้ก็ได้เสนอมารูป
ของ พระราชบัญญัติเงินกู้ตามที่ ได้เคย
เสนอมารแล้ว และคิดว่าปัญหาในการถก
เถียงกันนั้นก็คงจะไม่มีอะไรอีก เพราะ
ฉะนั้นรัฐบาล ขอ เสนอให้ พิจารณารวด-
เดียว

ประธานพฤษสภา : รัฐบาลขอ
เสนอให้พิจารณารวดเดียวมีท่านผู้ใดจะคัด
ค้านหรือไม่

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานพฤษสภา : ถ้าไม่มีผู้ใด
คัดค้านข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติให้
พิจารณารวดเดียว ต่อไปให้เลขาธิการอ่าน

รักษาการเลขาธิการพฤษสภา :

ร่าง

พระราชบัญญัติกู้เงินในประเทศ (ฉบับที่ ๒๐)

พ.ศ. ๒๔๘๕

.....
.....
.....

LIART

โดยที่เห็นการสมควรกู้เงินในประเทศเพื่อการใช้จ่ายในราชการ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติกู้เงินภายในประเทศ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้รัฐบาลมีอำนาจกู้เงินในประเทศ โดยวิธีออกตั๋วเงินคลังและหรือ พันธบัตร และหรือตราสารอย่างอื่น ๆ เป็นคราว ๆ ตามที่ต้องการ เป็นจำนวนเงิน รวมทั้งสิ้นไม่เกินห้าร้อยล้านบาท เพื่อการใช้จ่ายในราชการ

มาตรา ๔ การกู้เงินโดยวิธีออกพันธบัตรหรือตราสารอย่างอื่น ๆ นั้น ให้รัฐบาลชำระดอกเบี้ยไม่เกินร้อยละ ๔ ต่อปี และให้ไถ่ถอนคืนภายใน ๑๐ ปี

พล. ท. มังกร พรหมโยธี : ในมาตรา ๔ นี้ข้าพเจ้าขอแปรญัตติจาก “รัฐบาลชำระดอกเบี้ยในอัตราไม่เกินร้อยละ ๔ ต่อปี...” เป็น “ให้รัฐบาลชำระดอกเบี้ยในอัตราไม่เกินร้อยละ ๓ ต่อปี...” ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง

มีสมาชิกรับรอง

นายวิจิตร ลุกิตานนท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ตามจำนวนที่ตรงมาเป็นการสมควรแล้วคือรัฐบาลได้พิจารณาถึงจำนวนดอกเบี้ยในการกู้รายอื่น ๆ ที่รัฐบาลได้กู้มาแล้ว และคิดว่าในอัตราร้อยละ ๔ นี้เป็นการเหมาะสม

และรัฐบาลได้กะไว้ในอัตราไม่เกินร้อยละ ๔ ซึ่งหากว่าจะคิดดอกเบี้ยให้แพงกว่านั้นอีก รัฐบาลก็พยายามที่จะให้ต่ำที่สุดเท่าที่สามารถจะทำได้ และรัฐบาลกะมานักเพื่อที่จะหาทางขยับขยายต่อไป

พล. ท. มังกร พรหมโยธี : ที่ข้าพเจ้าแปรญัตติควรจะเป็นร้อยละ ๓ นั้นเวลานี้ทางธนาคารไม่ให้ดอกเบี้ยเป็นรวม นอกจากฝากประจำซึ่งให้ดอกเบี้ยร้อยละครึ่งเปอร์เซ็นต์ต่อปี เพราะฉะนั้นหากว่าเราจะกู้เงินจากธนาคารต่อไปแล้วเราจะให้ดอกเบี้ยเขาไม่เกินร้อยละ ๓ อย่างที่ข้าพเจ้าคิดว่าคงจะได้พิจารณาด้วยเหมือนกัน

LIRT

นายวิจิตร กลิตานนท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : เงินกู้ยืมเมื่อครั้งรัฐบาลก็ได้ชี้แจงแล้วว่าเราไม่สามารถจะคาดได้ว่าเงินนี้จะถูกจากธนาคารเสมอไป เราอาจจะถูกจากคลังออมสินหรือเอกชนอื่นๆก็ได้หากว่าอัตราดอกเบี้ยเท่าที่วางมานักเป็นการสมควรแล้ว

ประธานพฤษสภา : ท่านผู้แปรญัตติยังติดใจอะไรหรือไม่

พล. ท. มังกร พรหมโยธี : ข้าพเจ้าอยากจะให้ท่านประธานหอการค้าแนะนำเสียงจากที่ประชุมนี้ว่า ท่านสมาชิกจะเอาร้อยละ ๓ ตามที่ข้าพเจ้าเสนอหรือจะเอาร้อยละ ๔ ตามร่างเดิมของรัฐบาล

ประธานพฤษสภา : มีผู้แปรญัตติและมีผู้รับรองถูกต้องแล้ว ข้าพเจ้าขอความเห็นของที่ประชุมนี้ ท่านผู้ใดเห็นว่า.....

นายติเรก ชัยนาม (รองนายกรัฐมนตรี) : รัฐบาลขอทำความเข้าใจกับท่านสมาชิกสักเล็กน้อย คือที่จริงตามที่ได้วางมาเช่นนั้นก็หมายความว่าเราเห็นสมควรที่จะให้เป็นร้อยละ ๔ และรัฐบาลสามารถรับรองได้ว่าจะไม่ให้ถึงร้อยละ ๔ และถ้าหากว่าจะแปรญัตติเป็นร้อยละ ๓ เรื่องก็ต้องกลับยังสภาล่างอีก และรัฐ

บาลขอรับรองย้ำอีกครั้งว่าการจัดดอกเบี้ยจะต้องอยู่ในวงเงินร้อยละ ๔ นี้ และไม่ให้เกินร้อยละ ๔ เป็นแน่

พล. ท. มังกร พรหมโยธี : การที่ข้าพเจ้าเสนอร้อยละ ๓ นี้ ก็เพื่อที่จะให้รัฐบาลได้เสียดอกเบี้ยในการกู้เงินนี้เป็นจำนวนน้อย แต่หากว่าเมื่อรัฐบาลได้รับรองมาว่าจะเสียโดยไม่ให้ถึงร้อยละ ๔ ข้าพเจ้าก็ไม่ขัดข้องอะไร

นายแก้ว สิงหะคเชนทร์ : ในมาตรา ๔ นี้ ได้บัญญัติไว้ไม่ตรงกับมาตรา ๕ เพราะมาตรา ๓ ได้บัญญัติถึงวิธีการกู้เงินไว้ ๓ ประเภท โดยวิธีออกตั๋วเงินคลัง พันธบัตร หรือตราสารอื่นๆ ส่วนมาตรา ๕ นั้นได้บัญญัติไว้ขาดที่ว่าค่าตั๋วเงินคลัง และเมื่อบัญญัติถึงวิธีออกตั๋วเงินคลังแล้วก็จะให้ดอกเบี้ยเป็นเปอร์เซ็นต์ และกำหนดระยะเวลาถอนเงินต้นมีระยะเวลาอย่างไรข้าพเจ้าไม่เข้าใจว่ามาตรานี้หมายความว่าถึงการกู้โดยวิธีออกตั๋วเงินคลังหรืออย่างไร

นายวิจิตร กลิตานนท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ที่ท่านสมาชิกเข้าใจนั้นถูกต้องแล้ว คือไม่เกี่ยวกับวิธีออกตั๋วเงินคลัง แต่เป็นวิธีปฏิบัติของธนาคารแห่งประเทศไทยอยู่แล้ว ที่ว่า

เป็นการกู้ยืมในระยะเวลาอันสั้น คือ ๕ เดือน
นี้ เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นระยะเวลาอันสั้น
เช่นนี้ ดอกเบี้ยก็เป็นไปในทางที่มีอัตราต่ำ
ที่สุดอยู่แล้ว รัฐบาลคิดว่าการขายตัวเงิน

คลังโดยวิธี ประมูลอย่างที่ทำอยู่ในขณะนี้
เราก็ได้โดยเสียดอกเบี้ยไม่ถึง ๑ เปอร์เซ็นต์

ประธานพฤษสภา : ขอให้เลขาธิการ
อ่านต่อไป

รักษาการเลขาธิการพฤษสภา :

มาตรา ๕ ว่าจะจ่ายในการชำระดอกเบี้ยและไถ่ถอนต้นเงินกู้คืน ให้จ่ายจากเงิน
คงคลัง หรือจากเงินที่คงไว้ในงบประมาณประจำปี

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัติ
และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ กล่าวโดยเฉพาะกฎ
กระทรวงอาจกำหนดข้อความดังต่อไปนี้

- (ก) ชนิด ชนิดและราคา และลักษณะแห่งพันธบัตรหรือตราสารอย่างอื่น ๆ
- (ข) ราคาและวิธีการออกพันธบัตรและตราสารอย่างอื่น ๆ
- (ค) วิธีการชำระดอกเบี้ยและไถ่ถอนคืนต้นเงินตามพันธบัตรและตราสารอย่าง
อื่น ๆ
- (ง) ค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายในการออกและจัดการเงินกู้ตามพระราชบัญญัติ
กฎกระทรวงนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

.....
.....

ประธานพฤษสภา : บัดนี้วาระ
ที่ ๒ ผ่านไปแล้ว ขอให้พิจารณา
วาระที่ ๓ ต่อไป ท่านผู้ใดเห็นว่าร่างพระราช-
บัญญัติสมควรจะ ประกาศเป็น กฎหมาย ต่อ
ไปได้ ขอให้ไปร่ายมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเห็นด้วยเป็นเอกฉันท์
ประธาน พฤษสภา : ระเบียบ
วาระต่อไปร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลง
เขตจังหวัดลานซาง จังหวัดน่าน และ
จังหวัดเลย พ.ศ. ๒๔๘๙

พ.อ. ชูวงศ์ เศวตศักดิ์สงคราม
(รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาด-
ไทย) : รัฐบาลขอเสนอร่างพระราช-
บัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดลานซาง
จังหวัดน่าน และจังหวัดเลย พ.ศ. ๒๔๘๙
ในหลักการก็คือ โอนท้องที่จังหวัดน่าน
และจังหวัดเลย ซึ่งได้รับ โอนมาจากจ้ง-
หวัดลานซาง ตามพระราชบัญญัติเปลี่ยน
แปลงเขตจังหวัดลานซาง จังหวัดน่าน
และจังหวัดเลย พุทธศักราช ๒๔๘๙

กลับคืนไปให้จังหวัดลานช้างตามเดิมโดยมีเหตุผลว่า เนื่องจากประเทศไทยจะได้ส่งมอบคืนดินแดน ๔ จังหวัดให้แก่ฝ่ายฝรั่งเศสเพื่อความสะดวกในการส่งมอบคืนแดนนี้ จึงสมควรโอนท้องที่ของจังหวัดน่านและจังหวัดเลยซึ่งได้รับโอนจากจังหวัดลานช้างเมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๖ กลับคืนไปให้จังหวัดลานช้างตามเดิม

คือเมื่อเราได้ออกพระ ราชบัญญัติปรับปรุงเขตแดน ท้องที่จังหวัดลานช้างกับจังหวัดใกล้เคียงเมื่อปี ๒๔๘๖ นั้นปรากฏว่า เราได้ยกอำเภอแก่นท้าวของจังหวัดเลยและกระจายตำบลต่าง ๆ ไปให้อำเภอท่าลี่บ้างอำเภอด่านซ้ายบ้าง และเราได้โอนอำเภอเชียงฮ่อนจังหวัดลานช้างไปขึ้นกับจังหวัดน่าน เพื่อเกี่ยวกับความสะดวก บัดนี้เราจะต้องทำการส่งคืนดินแดนให้แก่ฝ่ายฝรั่งเศส และในการนี้จะต้องจัดการปรับปรุงเขตแดนให้เข้าสู่ภาวะเดิมเพื่อความถูกต้องตามวิธีการ

ประธานวุฒิสภา : ข้าพเจ้าขอมติที่ประชุม ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะรับร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไปได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเห็นด้วยเป็นเอกฉันท์

พ.อ. ช่วง เหวง สักดิ์ สงคราม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) :

บัดนี้ใกล้ระยะเวลาที่เราจะต้องกระทำทำการตามพิธีสารการส่งมอบ เพราะฉะนั้นรัฐบาลขอเสนอให้พิจารณารวดเดียว

ประธานวุฒิสภา : รัฐบาลขอเสนอให้พิจารณารวดเดียว จะมีผู้ใดขัดข้องหรือไม่

ไม่มีผู้ใดทักท้วง

ประธานวุฒิสภา : เมื่อไม่มีผู้ใดทักท้วงถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติให้มีการพิจารณารวดเดียว

รักษาการเลขาธิการวุฒิสภา :

ร่างพระราชบัญญัติ
เปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดลานช้าง จังหวัดน่าน และจังหวัดเลย
พ.ศ. ๒๔๘๕

.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดลานซ้าง จังหวัดน่าน และ
จังหวัดเลย

.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขต
จังหวัดลานซ้าง จังหวัดน่าน และจังหวัดเลย พ.ศ. ๒๕๘๙”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราช-
กิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดลานซ้าง จังหวัดน่าน และจังหวัดเลย
โดยให้โอนท้องที่ของจังหวัดลานซ้าง ซึ่งได้โอนและยุบไปขึ้นจังหวัดน่านและจังหวัด
เลยตามพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดลานซ้าง จังหวัดน่าน และจังหวัดเลย
พุทธศักราช ๒๕๘๖ กลับคืนมาเป็นเขตของจังหวัดลานซ้างตามเดิม

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราช-
บัญญัตินี้

.....
.....
ประธานพุดมสภา : วาระที่ ๒
ผ่านไปแล้ว ต่อไปพิจารณา วาระที่ ๓
ท่านผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ควร
จะประกาศเป็นกฎหมายต่อไปได้ โปรด
ยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเห็นด้วยเป็นเอกฉันท์
ประธานพุดมสภา : สมควรแก้
เวลาแล้ว ขอเลิกประชุม
เลิกประชุมเวลา ๑๗.๓๕ นาฬิกา.

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

ชาญ บุญนาค
 หลวงอรรถกัลยาณวินิจ
 ร.อ. ทิพย์ ประสานสุข ร.น.
 แก้ว สิงหะกเซนทร์
 สิริ ชาคินันท์
 ทองม้วน สติรบุตร
 ทัน พรหมทิชกุล
 อรุณ แสงสว่างวัฒน์
 ผูก ปาลธรรมมี
 เขียน กาญจนพันธ์ุ
 หลวงประสิทธิ์นรกรรม
 พล.ท. มังกร พรหมโยธี

ผู้ตรวจรายงานการประชุม

ชลอ อินทร
 อาจันต์ อีษวาฬ
 อรุณ โอปรัสต์ม
 วิชัย ธีรชาติ
 มาณพ มณีโชติ
 ประเต็ม แท่งเพชร

ไพโรจน์ ชัยนาม

รักษาการเลขาธิการวุฒิสภา

พลเรือตรี ก.ป. ศรยุทธเสนี

ประธานวุฒิสภา